Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2127 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 3 martie 1956

ȚARA SE PREGĂTEȘTE de ALEGERI

La colțul alegătorului de la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală un grup de tineri alegători din fabrică se întîlnesc cu un candidat al F.D.P., tov. Petre Tudor, activist al Comitetului orășenesc U.T.M. București.

Pentru tinerii de aici Petre Tudor nu este numai un activist al comitetului orășenesc U.T.M. ci și tehnicianul priceput ale cărui sfaturi le prețuiesc acum ca și pe vremea cînd lucra în fabrică. Și nici tinerii cu care el stă de vorbă nu sînt simpli alegători; mulți dintre ei votează la 11 martie pentru prima oară. Cu cîtă emoție îl ascultă tinerii Lucia Floroiu, Lucian Drăguloiu, Aretia Mihăilă și Magda Barbu! E prima întîlnire de acest fel la care participă ei.

Iată-l în a doua fotografie discutînd cu tînăra fruntașă în producție Elena Barcan despre crearea unui nou model de pardesiu bărbătesc.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII ECONOM

„NIMENI nu era mai necăjit ca mine în ziua aceea. Cînd am intrat în secție am auzit din nou același lucru: Anghel Ion, turnător din brigada lui Pîrlog Păun, a rebutat iarăși carcasa grupului conic și face greutăți la modernizarea mașinilor vechi. S-au iscat discuții aprinse între tehnicieni și s-a crezut că modelul este necorespunzător. Cînd însă s-a descoperit taina rebutării pieselor — neatenția și nerespectarea procesului tehnologic — m-am gîndit că Anghel s-a obișnuit cu această situație. M-am înșelat însă. Cînd a înțeles ce pagube aduce Statului, ce rău face fără să-și dea seama, fiecărui om al muncii, și-a schimbat atitudinea. Astăzi este fruntaș în producție, respectat și iubit de tovarășii săi din brigadă. Nu degeaba îl numim noi astăzi, gospodarul secției".

Așa îți vorbește tînărul Petru Morcov, inginer la uzinele „Semănătoarea" din București, cînd deschizi discuția despre economii. Patosul cu care îți arată ultimele succese — reducerea rebuturilor sub procentajul admis, realizarea planului pe luna ianuarie la sectoare dințate în numai 14 zile — vorbește limpede despre dragostea sa față de uzină, despre interesul de a face din fiecare tînăr un bun gospodar, un luptător activ pentru economii.

Ce înseamnă să fii econom? Dacă curiozitatea te face să întreprinzi o anchetă, răspunsurile primite vor fi deosebite. Strungarul va zice „să reduc consumul de metal la fiecare fabricat", textilista sau cismarul „să realizeze din aceeași cantitate de materie primă mai multe produse". Să dai patriei cît mai multe economii, cît mai multe acumulări socialiste suplimentare, să reduci cît mai mult prețul de cost al produselor — iată ce înseamnă să fii econom.

Lupta pentru cît mai multe economii trebuie să constituie preocuparea de frunte a fiecărui tînăr muncitor. Dacă te gîndești că reducînd numai cu 1 la sută prețul de cost în industria republicană se poate obține în industria siderurgică mai mult cu circa 21.000 tone de oțel, cantitate din care se pot construi 750 poduri rulante de 10 tone cu deschidere de 17 m., sau 86 de locomotive cu aburi seria 150.000 sau 4220 batoze de cereale, sau 324 vase pescărești etc., îți dai mai bine seama că nu poți realiza acest succes dacă nu lupți pentru economii, pentru întrebuințarea cu chibzuință a materiilor prime și materialelor cu care lucrează brigada sau secția din care faci parte.

Problema care trebuie să preocupe organizațiile U. T.M. și direcțiunile întreprinderilor este de a încuraja și sprijini aplicarea pe scară largă a inițiativelor creatoare. Inițiativele pornite sub lozinca „Să reducem consumul de metal la fiecare fabricat" născută în focul întrecerii socialiste la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală, sau „Să realizăm economii echivalente cu prețul de cost al unor importante produse finite" — pornită de tinerii de la uzinele metalurgice „Progresul"-Brăila, nu se mai află efectiv în atenția multor organizații de bază U.T.M.

Important nu este ca numai anumiți oameni să realizeze economii, ci întregul colectiv. Dacă observi că vecinul din dreapta risipește materia primă, trebuie să-i atragi atenția și să-i explici că pagubele produse din pricina sa nu se răsfrîng numai asupra brigăzii din care face parte, ci asupra întregii economii naționale.

Demn de relevat este exemplul tinerilor croitori de la fabrica de încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" din Oradea, care au făcut din inițiativa renumitului fruntaș Nicolae Militaru un bun comun. Aplicînd-o cu toții, ei au reușit ca împreună cu vîrstnicii să economisească, în luna ianuarie piele din care se pot confecționa 2.026 perechi de fețe de pantofi de damă. Și aceasta nu este singurul exemplu. Să vorbim numai de economiile de milioane. Economii sînt posibile peste tot, în fiecare zi. Să acordăm atenția cuvenită în fiecare zi economiilor așa zis „mărunte" ce se calculează nu în milioane, ci în lei și chiar în bani. Aceste economii pot fi realizate de toți muncitorii, de toți tinerii și în fiecare zi. Un ac de mașină economisit, un gram de metal, un centimetru de pînză, cîteva picături de carburant, cîteva zeci de wați de energie electrică, toate acestea economisite zi de zi vor însuma anual economii uriașe.

Organele și organizațiile U.T.M. trebuie să explice tinerilor ce mare însemnătate are pentru economia națională economisirea fiecărui leu, a fiecărui ban.

Nu există loc de muncă unde nu se pot face economii. Se cere însă mai multă conștiinciozitate în muncă, mai mult interes față de bunul poporului. Dar pentru aceasta trebuie să desfășurăm în rîndul tinerilor mai multă muncă de educație în acest sens.

Sarcinile ce se desprind din Directivele celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la cel de-al doilea cincinal, trebuie să călăuzească activitatea organizațiilor de bază U.T.M. și activitatea fiecărui tînăr în parte. Ele trebuie cunoscute de tineri și adaptate la specificul lor de muncă. Agitația vizuală, stațiile de radioamplificare, consfătuirile de producție, adunările deschise de organizație trebuie să fie folosite activ ca puternice mijloace de răspîndire a experienței înaintate în înlăturarea oricărei risipe.

Un lucru nu trebuie să se uite. Activitatea fiecărui tînăr muncitor, a fiecărei organizații de bază U.T.M. nu se va măsura niciodată după numărul ședințelor sau a referatelor întocmite, ci după rezultatele obținute în procesul de producție de către tineri. Să luptăm cu toții — cot la cot — pentru realizarea sarcinilor trasate de partid în legătură cu reducerea prețului de cost al producției, cale sigură de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

„Scînteia tineretului"

Întîmpinînd 8 Martie

Ziua Internațională a Femeii este întîmpinată în întreaga țară cu noi realizări în producție. Fiecare din sutele de filatoare sau țesătoare din întreprinderile textile din Iași se întrec pentru ca munca lor să fie cît mai sporită. Textilistele de aici au produs peste plan în primele 20 de zile ale lunii februarie, 6.228 kg. fire de bumbac și 11.342 m.p. țesături.

Succese de seamă au obținut textilistele de la fabrica „Victoria". Panoul de onoare evidențiază harnicile muncitoare Eugenia Simion, Mința Avram. La întreprinderea „Textila Roșie" fruntașele în producție Tudora Romitan, Floarea Ilie, Elena Gavril și altele au depășit normele de lucru cu 30-40 la sută.

★

La fabrica „Teba" din Sebeș, regiunea Hunedoara, lucrează femei de diferite naționalități: romînă, germană, maghiară. Ele muncesc cu însuflețire pentru a cinsti ziua de 8 Martie cu noi succese.

La realizările obținute în ultima lună de colectivul fabricii „Solidaritatea" și-au adus o importantă contribuție și femeile. Membrele brigăzilor de femei conduse de Iuliana Kravato, Bunda Iulia și Kiss Margareta au dat în ultimele 10 zile cu 121 la sută mai multă încălțăminte.

La fabrica de boia „Avîntul", bunăoară, unde peste 80 la sută din numărul muncitorilor sînt femei, planul la producția globală a fost efectuat în luna februarie în proporție de 191 la sută.

Brigăzile de femei conduse de Rozalia Mokoi și Simon Margareta de la secția uscătorie au realizat planul pe ultimele 10 zile în proporție de 145 la sută și au îmbunătățit calitatea produselor cu 1,5 la sută. Fruntașele în producție Szabo Iuliana, Fekete Estera, Hanbeur Maria dau zilnic cîte două norme.

Colectiviștii vînd statului 4 vagoane de porumb

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Inițiativa ca surplusul de cereale să fie vîndut statului era în discuția adunării generale a colectiviștilor din Palazul Mare. Făcîndu-și socoteala, colectiviștii au luat cuvîntul și au arătat că recolta bogată din anul trecut și produsele primite în urma zilelor muncă lucrate asigură hrana familiilor lor pe mai mulți ani. Însumîndu-se propunerile făcute, colectiviștii s-au angajat să vîndă statului 4 vagoane de porumb.

Ali Amet Achir va vinde 1500 kg. porumb, Purcea Nicolae 900 kg., iar tînărul Culetu Petre 500 kg. porumb.

40 000 ghivece nutritive

Cele 80 de hectare de grădină de la secția Ișalnița a gospodăriei agricole de stat Romanești, regiunea Craiova, dau o producție anuală de aproximativ 1.000.000 kg. legume și zarzavaturi. Grădinarii, sub îndrumarea inginerului Ion Popilian, folosesc multe metode înaintate în cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Astfel, în fiecare an se confecționează sute de mii de ghivece nutritive ceea ce permite o sporire considerabilă a producției la hectar. De pildă, repicînd în ghivece nutritive răsadurile, producția a crescut în 1955 cu 40 la sută la varză, cu 30 la sută la roșii și cu 25 la sută la ardei gras, castraveți, vinete, față de aceleași plante care se cultivă în mod obișnuit.

Pînă în prezent, la secția Ișalnița au fost confecționate peste 40.000 de ghivece nutritive la care și-au dat contribuția brigadierul Ion Iordan, utemiștii Ion Cîrstea, Ion Lungu, Tinca Pagu, Constantin Plugaru și mulți alții.

Odată cu primele zile ale primăverii, cînd va fi posibilă, executarea lucrărilor în grădină, brigadierii și muncitorii de la secția Ișalnița vor repica în ghivece nutritive plantele crescute în cei 1500 m.p. de răsadnițe.

Grădinarii de la secția Ișalnița, a gospodăriei agricole de stat Romanești, pregătesc anul acesta 600.000 ghivece nutritive pentru a obține producții mari de legume și zarzavaturi.

Proiecte ce se vor înfăptui curînd

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Alegătorii circumscripției electorale regionale nr. 28 s-au întîlnit cu candidatul lor tovarășul Gheorghe Găvruș, prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Constanța.

Cetățenii participanți la întîlnire au discutat atît despre ceea ce s-a realizat, cît și despre proiectele de viitor.

Și realizările nu sînt puține. Să amintim cîteva: în comuna Bordușani, raionul Fetești, s-a construit un staționar pentru bolnavi, o școală elementară, iar de la G.A.S. a fost adusă la căminul cultural lumina electrică. Săptămînal, țăranii muncitori vizionează filme în sala special amenajată.

Dorința cetățenilor de a dezvolta și mai mult comuna lor, de a o face mai frumoasă s-a manifestat și prin propunerile făcute. Cetățenii au propus lucrări de indiguire care vor reda pășunatului 3.000 ha. luncă. Adunarea a stabilit că este necesar să se sape 2 fîntîni, iar pe o distanță de 7 km. să se înceapă pietruirea drumului.

Luînd cuvîntul Vădeanu Neagu, președintele colectivei din Cegani, Ivanciuc Gheorghe și alții, au sprijinit propunerea de a se face indiguiri și au cerut cetățenilor ca de îndată ce timpul va fi bun să înceapă repararea tuturor ulițelor satului.

S-a mai propus ca în sectorul cel mai îndepărtat al comunei Bordușani să ia ființă un chioșc al cooperativei, iar la școală să se înlocuiască mobilierul învechit. Numai cu sprijinul alegătorilor candidatul Gheorghe Găvruș va putea rezolva toate cererile; de aceea, participanții la adunare și-au luat angajamentul să-l sprijine în toate acțiunile.

8 zile MAI SÎNT pînă la 11 MARTIE

Cifre concludente

A devenit un obicei al cetățenilor din țara noastră ca în preajma alegerilor să se întîlnească cu candidații propuși de ei, să se cunoască mai bine și să se sfătuiască împreună asupra problemelor gospodărești locale.

Pînă acum, în întreaga țară au avut loc mii de astfel de întîlniri între candidații F.D.P. și alegători. În Capitală, de pildă, peste 180.000 de alegători s-au întîlnit pînă acum în cadrul a 3.800 de întîlniri cu candidații propuși de ei în alegerile de la 11 martie. În regiunea Ploești, în circumscripțiile electorale regionale, raionale, orășenești și comunale au avut loc peste 9.400 de întîlniri la care au participat 324.000 de alegători. 23.400 dintre ei au luat cuvîntul la aceste adunări, făcînd propuneri pentru îmbunătățirea activității sfaturilor populare. În regiunea Hunedoara au avut loc pînă acum peste 3500 de întîlniri la care au luat parte 137.500 cetățeni. În regiunea Pitești s-au desfășurat 7.500 de întîlniri. Cei 220.000 de alegători care au participat la aceste întîlniri au făcut peste 15.000 de propuneri. În regiunea Stalin la cele peste 5500 adunări, candidații F.D.P. s-au întîlnit cu 203.000 alegători. În regiunea Galați au avut loc pînă acum 6450 întîlniri ale candidaților F.D.P. cu 240.000 alegători dintre care 22.000 au luat cuvîntul, făcînd propuneri, iar în regiunea Iași au avut loc peste 3000 de astfel de întîlniri la care au participat 107.000 cetățeni.

(Agerpres)

Exemplul tinerei candidate

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — După ce a fost propusă candidată F.D.P. în circumscripția electorală nr. 47 din Sibiu, tînăra Kati Lederer, s-a hotărît ca prin munca ei să dovedească din plin că merită încrederea ce i s-a acordat.

Hotărîrea ei a fost urmată de fapte. Brigada pe care o conduce a început să-și organizeze mai bine munca astfel încît să folosească din plin cele 480 minute.

Așa a pornit în luna februarie, la fabrica de produse de carne și conserve „Scandia" din Sibiu, lupta între brigăzi pentru o producție sporită. Din primele zile ale lunii brigada Katiei Lederer, a avut depășiri însemnate. În primele două decade din februarie, brigada a depășit norma cu 51 la sută. Exemplul brigăzii a fost urmat de numeroși muncitori.

Brigada lui Gheorghe Albrecht de la fabricație a dat produse mai multe cu 36 la sută față de norma prevăzută. Comuniștii Carol Bendik, utemistele Safta Mocanu și Maria Popa au depășit norma zilnic, cu 50 la sută. În aceste zile au fost înregistrate două inovații prețioase aduse în procesul de producție. Tehnicianul Ion Rath și șeful secției de utilaj Ion Szasz au propus modificarea capului mașinii de închis cutii de conserve. După inovația lor în caz de defecțiuni nu va mai fi nevoie de înlocuit întregul cap al mașinii care are o greutate de 5 kg. ci se va confecționa numai o piesă de schimb de 900 gr. care se poate adapta ușor mașinii. Cea de a doua inovație propusă de Ion Nikolans, responsabilul brigăzii de la umplere, constă în confecționarea unui bazin pentru alimentarea cu aer a mașinii de umplere. Inovația, pe lîngă faptul că va elimina timpii morți, va aduce o importantă economie întreprinderii.

Colectivul de la „Scandia" din Sibiu a dat numai în primele două decade ale lunii februarie 4 tone de produse peste sarcinile de plan care au fost prevăzute.

În curînd, întrecerile prietenești!

Între 7-13 martie 1956 va avea loc în R.P. Polonă la Varșovia și Zakopane, cea de a XI-a ediție a Jocurilor mondiale Universitare de iarnă.

În clișeu: un grup de sportivi din lotul țării noastre care a părăsit ieri dimineață Capitala, plecînd cu avionul spre Varșovia.

Cu aparatul de fotografiat

Printre viitorii mineri

O călătorie de numai cîteva minute și trenulețul electric te duce de la Petroșani la Petrila. Aspectul minei este mai totdeauna același. Puțul central aproape că nu mai prididește să extragă zilnic sutele de vagoneți plini cu încărcătura prețioasă — „pîinea industriei". Din curtea minei din nou a plecat o garnitură de vagoane pline cu cărbune. La lămpărie, în sala de apel, zilnic poți vedea același tablou.

Uneori tabloul se schimbă. Printre cei care dau lupta de zi cu zi cu cărbunele poți vedea și alți mineri, mai puțin cunoscuți. Sînt...

Dar mai bine să mergem împreună prin cîteva din locurile unde trăiesc și muncesc acești noi veniți în meseria cărbunelui.

Împreună cu directorul Școlii miniere din Petrila am vizitat școala pe care o conduce.

— Știți, sînt multe lucruri de făcut — a rupt el tăcerea — mai ales acum, cînd ne vin noii elevi.

Eram în magazia școlii cînd în ușă și-a făcut apariția un grup de viitori mineri. Se afla printre ei Negrea Vasile de prin părțile Iașului, Moț Iuliu de lîngă Tg. Mureș, Florescu Leon dintr-o comună din apropierea Botoșanilor. În total vreo 14—15 tineri.

Din cele care se pun la dispoziția noilor sosiți nu a lipsit nici echipamentul de miner, ce mai miroase încă a naftalină.

De aci ne-am îndreptat către una din sălile de curs ale școlii. Azi elevii mineri au deprins noi cunoștințe. Pătrunderea tot mai adîncă spre straturile de pămînt, felul în care s-au format ele în Valea Jiului — lucruri ce altă dată le păreau de neînțeles, sînt explicate de tehnicienii și inginerii minei Petrila. Forma și caracteristicile straturilor de cărbune 3 și 5 ale minei „Petrila", este titlul lecției explicată pe înțelesul tuturor de către tovarășa inginer, Mardare Elena (fotografia 1-a).

...Pentru o scurtă perioadă de timp în sălile de curs liniștea se așterne din nou. Glumele și voia bună se răspîndesc de astă dată în sala de mese. Cînd Simon Elisabeta (fotografia a 2-a) aduce pe masă supa aburindă, băieții nu pierd prilejul să-i mulțumească zîmbind.

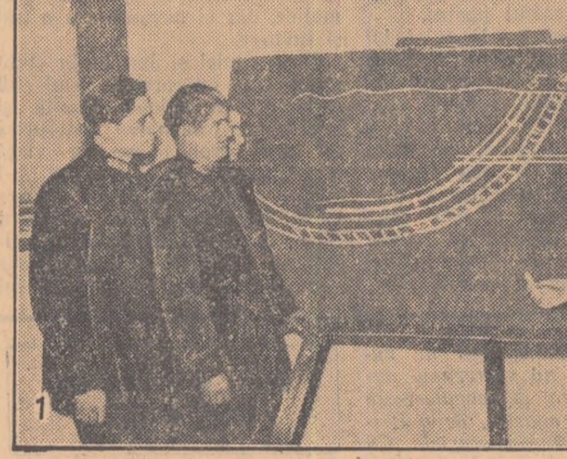
Orele de practică în subteran și cele de curs s-au terminat. O parte din elevi merg la club, unde citesc cărți sau reviste. Alții joacă șah sau tenis de masă, iar la clubul minei rulează filmul romînesc „Alarmă în munți".

Cei care însă au vizionat filmul fac o scurtă plimbare (fotografia a 3-a).

...În satul Sarinasuf din îndepărtata Dobroge nu se află nici o mină. Aci, în acest sat și-a lăsat cu cîteva luni în urmă pentru totdeauna lotca și sculele de pescuit tînărul Ungureanu Ion, venind la Școala minieră din Petrila. El s-a dovedit încă din primele zile nu numai un elev sîrguincios la învățătură ci și un harnic muncitor în orele de practică în subteran. În prezent el este unul dintre elevii mineri harnici din brigada lui Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste. Acest lucru îl face să cîștige în fiecare lună sume însemnate de bani. Împreună cu alți doi consăteni (fotografia a 4-a) Ungureanu Ion se bucură de rezultatele muncii depuse. Trei costume de haine, un palton, un aparat de radio, un ceas de mînă sînt primele cumpărături cu banii cîștigați aici.

...Și ceea ce-i mai important: bucuria muncii rodnice, satisfacția de a fi și miner și fruntaș.

Text: I. NEACȘU
Foto: EUGEN CSIKOȘ

1

2

3

4

În legătură cu...

O revedere la Bicaz

Zilele trecute, un ocazional vizitator al tunelului de la Bicaz a avut o erupție de entuziasm de care mi-a venit puțin să rîd.

— Tunelul? — spunea el. Un adevărat metro!

Bineînțeles, vizitatorul nostru avea motive certe care-i stîrniseră dintr-odată entuziasmul. Pășise în eleganta intrare a tunelului, betonat, cu linii maiestoase, și, poate, numai gîndul că pășește pe un autentic pavaj, asociat cu cel că se află undeva sub stîncă, erau suficiente pentru a-i crea emoții profunde. Entuziasmul acesta are puterea de a te transpune în diverse situații și, gîndind la metroul cu pricina, se întîmplă să-ți amintești de momentul solemn în care, printre brazii înalți înveșmîntați într-o aureolă de neatinsă trufie, s-a bătut un țăruș — mic, modest — purtînd specificația: „Aici va începe tunelul".

★

Momentul acesta nu l-am putut ocoli zilele trecute, în pragul unei întîlniri pe cît de obișnuite pe atît de plină de înțelesuri. M-am întîlnit, undeva într-un birou, cu un tînăr cunoscut. Are un obraz mat de o neobișnuită prospețime, își poartă părul castaniu, ușor ondulat, totdeauna în ordine, are trăsături aproape sculpturale și ochii surprinzător de albaștri.

Întîlnirea noastră era de fapt o revedere de care ne despărțiseră mai bine de 3 ani. L-am cunoscut prima dată în 1952, într-un grup de brigadieri. Sosise de undeva din apropiatul Ardeal unde se aud, poate — strecurate prin hăurile munților — ecourile erupțiilor de stîncă de aici, provocate cu dinamită. Atunci era tăcut, puțin speriat. De aceea și ochii aveau un umblet nervos, neprecis. După o săptămînă, la gura tunelului, tînărul se încrunta înciudat fără nici o nuanță care să trădeze însă disperare. Trebuia — era o imperioasă cerință a momentului! — să se familiarizeze cu cîteva noțiuni indispensabile carierei pe care și-o alesese. Începuse să lucreze ca ajutor de miner.

Am evocat prima noastră întîlnire în momentul revederii acum cîteva zile. M-a întîmpinat cu seriozitatea unui om stăpîn pe situație și mi-a spus simplu:

— Bună ziua.

Am aflat noutăți tulburătoare, în stare să creeze într-adevăr momente de entuziasm. Tînărul care se încrunta să rețină încăpățînatele noțiuni ale începutului, este acum șef de lucrări la tunelul care odinioară ascundea pentru el atîtea mistere. Și aproape inconștient, mi s-au perindat imagini în neorînduială, din care se desprindeau, ca fondul unei uriașe pelicule chipul lui tînăr și ochii aceia albaștri, clari. Îl vedeam în tunel înfigînd pickhamerul în pieptul stîncii. Îi zăream ochii, noaptea, înghițind la lumina becului pagină după pagină. Clipele de profundă încordare pe băncile școlii de calificare, năvala de fiecare zi asupra stîncii, bătrîneștile și înțeleptele vorbe ale minerilor încercați, toate s-au sedimentat în mintea și inima lui. Un foc nevăzut, neînchipuit de puternic, unea parcă toate aceste taine cu întreaga lui ființă. Foc nevăzut, sau altceva? Nu se poate privi totdeauna în inima omului. Cu siguranță însă că pe întregul său drum, tînărul cu ochii albaștri a fost biruit de mistuitoarea pasiune a cunoașterii, de mistuitorul îndemn al creației.

Dacă l-aș fi cunoscut abia acum — cînd ne-am revăzut —s-ar fi recomandat simplu, cum îi este obiceiul:

Potza Geza, șef de lucrări.

Și încă ceva. Dacă l-aș cunoaște peste cîțiva ani, atunci cînd vizita în tunel va fi rezervată doar șuvoiului tumultos de apă, atunci oare cum o să se recomande? Întrebarea aceasta este cît se poate de firească. Să lăsăm pe seama viitorului rostirea acestui răspuns.

★

Destinele multora dintre constructorii hidrocentralei de la Bicaz, au un fir unic, care nu este străin de evocarea momentului în care s-a bătut primul și modestul țăruș. Iar comparațiile și aducerile aminte nu sînt de loc de lepădat. Dacă aș întîlni din nou vizitatorul acela ocazional — de care pentru un moment am rîs — acum, după ce l-am revăzut pe Potza Geza, i-aș cere cu plecăciune scuze.

HORIA TOMA
redactor al ziarului „Constructorul hidrocentralei"-Bicaz

Tînăra gardă a scriitorilor patriei noastre

Descifrarea sensului adînc

Munții exercită o atracție magnetică asupra poeților: masivitatea, senzația trăiniciei indestructibile, a dominării timpului, se adaugă farmecului inefabil al priveliștilor alpine, născînd versurile. Printre cîntăreții declarați ai munților, Rusalin Mureșanu, poet tînăr care nu a trecut sfertul de veac de viață, ocupă nu locul munteanului propriu-zis, ci al omului din preajma înălțimilor pietroase, cel care le privește, le simte continuu prezența, dar trăiește și în vecinătatea imediată a cîmpiei. El simte mereu infuzia de energie, adusă de aerul tare al munților, jos, în cîmpie, și privirile îi rămîn aninate de piscuri. „Coboară munții", titlul volumului său apărut recent, nu este numai unul dintre cele mai frumoase titluri pentru o culegere de versuri (el se găsește cu atîta caznă !), dar e și semnificativ pentru creația lui Rusalin Mureșanu.

E un poet crescut la școala vremii noastre, dornic să surprindă cu ochiul ager (din care nu lipsesc spontaneitatea și atenția reporterului) evenimentele cotidiene încărcate de semnificație, pulsul zilei. Are în el acea curiozitate de bună calitate ce îl face pe drumețul care a prins din zbor un lucru de laudă să revină asupra lui pentru a căpăta deslușiri mai adînci. Călătorind în personal, defilarea lentă a priveliștilor nu-i amorțește cel de al șaselea simț, al noului ! Frînturi de discuție dintre țărani, despre ogoarele colectivei crescînd distinct între holdele individualilor, prezența lăutarilor țigani și atmosfera de voioasă colectivitate care se încheagă printre călători nu-i scapă. Toate devin poezie — și nu mai tîrziu, răsfoind block-notes-ul, ci, incipient, chiar acolo pe loc, în mijlocul oamenilor care i-au fulgerat imaginea. E atent la legăturile interne, care scapă privirii neatente, superficiale. Un sonet despre aurăriile de pe Criș sfîrșește astfel:

Se spală aur prin păduri și steni
Coboară-apoi din Zlatna-n vechea Rodnă
Ori la minerii simpli din Lupeni.
De-aceea chiar inelul de logodnă
Ce strălucește auriu în deget
Ne leagă strîns de Munții Apuseni.

In cîntecul despre muncitorii carierei de piatră e atîta emoție și dragoste, încît cititorul își însușește concluzia ce va dăinui mult timp în conștiința lui:

Il văd parcă aevea cum dălțuie atenți,
Cum dinamita-n creier de munte jalnic latră
Și-i simt cînd merg pe stradă alăturea prezenți
Purtîndu-mă cu grijă în palma lor de piatră.

Nu sînt simple asocieri ținînd, să zicem așa, de tehnica intimă a poeziei; e vorba de inima cetățeanului de azi, conștient că toate eforturile oamenilor muncii, din toate colțurile țării, converg spre un țel comun — o viață fericită, socialismul.

Ca atare Rusalin Mureșanu surprinde și ceea ce împiedică, frînează acest efort comun. Poetul care salută tractoarele ce ies pe poarta SMT-ului plecînd în campanie (și gestul e larg, aducînd a binecuvîntare: „Porniți acum, tractoare, spre holda bătrînească"... / „Să vă primească-n cale pămînturi roditoare..."), nu uită însă să prevină asupra a doi dușmani: rugina și lenea, aceasta din urmă putînd să îmbrace cîteodată și chipul tractoristului. E păcat însă, că asemenea note ascuțit combative (extrem de necesare în lirica noastră) sînt totuși relativ rar auzite la autorul „Puiului de moț".

Diverse valențe ale poeziei lui Rusalin Mureșanu indică maeștrii preferați dintre care Mihai Beniuc ocupă un loc preponderent. E vizibil mai ales în profesiunile de credință — îmbibate de sănătoasă mîndrie moțească („nu mă plec eu nimănui") dar și în sprinteneala versurilor de șagă — închinate unei vărușane — ori în nostalgia revederii locurilor natale, după trecere de ani, îndulcită la gîndul că părinții citesc cu fală versurile băiatului prin ziare. Aparține însă personalității lui Rusalin Mureșanu remarcabila concizie din poezii pline de forță, încărcate de sensuri adînci, ca aceasta:

A cules omul ciuperci în pădure
De aceea-l duc jandarii legat.
Acasă moare nevasta cu ochii de mure
Jandarii umblă țanțoși prin sat.

Omul are ochi de culoarea fierului;
Pe jandari îi arde și-i frige;
Munții par călușii în gura cerului
Ca nu cumva cerul să strige.

(Intîmplări din alte vremi)

Nu mulți sînt poeții tineri care, într-un interval atît de scurt, au putut face să apară rodul muncii lor în două volume de versuri. Evident, lozinca: „Toată atenția la calitate" trebuie să fie în atenția lui Rusalin Mureșanu. Dincolo de faptul brut, esența rămîne încă, uneori, nedescoperită. Aici mai sînt încă multe lucruri de făcut. Dar avem de-a face cu un poet care va ști să descifreze mereu mai bine sensurile adînci ale realității, așa cum a făcut redînd în patru linii, sensul unei lupte de decenii întregi, în „Un tovarăș bătrîn":

Nu întreba cine sînt, la ureche,
Vă spun tare și limpede vouă:
Sînt cel ce-a strîns de gît o viață veche
Ca tu să strîngi la piept o viață nouă.

ȘTEFAN IUREȘ

Rusalin Mureșanu

Nerăbdare

Cine l-a pus mărăcini în pat,
Mărăcini nevăzuți, oare cine ?
In noaptea asta, pentru-ntîia dat,
Il zgîrie în piept un mărăcine.

Cine i-a furat somnul de seară
Și i-a dat drumul pe cîmp, în poiene ?
In noaptea asta, pentru prima oară
Simte hotare între pleoape și gene.

Mîine e șarja. Șarja întîia.
Lungă e noaptea — s-o iei în sudălmi.
Băiatului cine i-a pus jar sub călcîie
Și flăcări cumplite sub palmi ?!

Ce tare e patul ! Doar gînduri roiesc !
Amară mai e bucuria prea mare !
Unde la dracu, te tot învîrtești,
Fir-ai să fii, nerăbdare !

N-am să scutur...

Va trăi în lume ceea ce-i firesc
Și ce doar vieții credincios răsad e.
N-am să scutur poame unde nu găsesc,
Nici să cos pe ramuri frunza care cade.

Insă niciodată n-am să dau 'napoi
Să întîrzii frunza să se facă fluture,
Ori să-mplînt pe stîncă proaspătul altoi
Ca să am oriunde, totuși, ce să scutur.

Inimile noastre

Inimile noastre n-au fost învățate
Să primească-n ele visul larg deschis,
De aceea poate inimile noastre
Cîteodată încă dor de prea mult vis.

Brumă

Dragostea pe care-am strîns-odată
In căușul sufletului meu,
N-a fost numai rourea curată
După cum i-am dat crezare eu.

A venit un ger; ce n-a fost rouă
A pierit ca ploile în humă
Și din rouă, o picătură-două
A rămas, și-aceea numai brumă.

Nepăsarea

Stă încălzit la roșu și-i gata să țîșnească
Din pumnul cugetării oțelul unui gînd,
E izbucnirea gravă, măreață și firească
A omului de rînd:

„Ogoarele acestea sînt sure precum plumbul
In mijlocul tarlalei un negru punct ce-l pierzi,
De pe această pată nu s-a ivit porumbul
Cu flăcările-i verzi !

Semănătoarea — una din cele nu știu cîte —
Ce-au semănat cîmpia, pe unde-și taie drum? !
Pe unde lasă pete murdare și urîte
Conștiința ei acum !

Să știți că nepăsarea cu inimă de șerpe
Pe o semănătoare își plimbă chipul slut,
Să știți, pe unde-s pete rămase încă sterpe
Ea, hîda a trecut !

In petele aceste ea-și are încuiată
Cîte un suflet acru și închircit și tîmp.
Dar va muri, știu bine, cu fiecare pată
Stîrpită de pe cîmp !"

Prin sălile de concert

Orchestra conservatorului „Ciprian Porumbescu"

Luni seara a avut loc la Ateneul R.P.R. concertul orchestrei simfonice a conservatorului „Ciprian Porumbescu" din București. Alcătuită exclusiv din studenți ai anilor mici și mari ai instituției, orchestra a dovedit că nu reprezintă numai o formație în care tinerii instrumentiști își fac ucenicia în ceea ce privește disciplina și practica de orchestrant, ci este o formație artistică capabilă să dea o tălmăcire evocatoare, pregnantă, unor lucrări mai noi și mai vechi.

In programul părții întîia a concertului au fost cuprinse un concerto grosso de Corelli, o simfonie de Philip Emanuel Bach, trei arii antice de Paisiello, Benedetto Marcello și Gluck (solistă: studenta Mihaela Botez), iar în partea a doua: Fantezia pentru harpă și orchestră de Dubois (solistă: studenta Ileana Pitca), Dansurile bihorene de C. Silvestri și uvertura la „Maeștrii cîntăreți din Nürnberg" de Richard Wagner.

Din capul locului iubitorii de muzică aflați în sală au fost plăcut surprinși de sonoritatea frumoasă, nobilă, cu care corzile au atacat concerto grosso. Grupul soliștilor din „concerto grosso" — așa numitul „concertino" — a susținut cu cinste și însuflețire partea care-i revenea din partitură. De altfel, ceea ce caracterizează orchestra este tocmai via participare sufletească a membrilor ei la tălmăcirea lucrărilor prezentate. Avîntul romantic a străbătut întreaga manifestare și aceasta a fost o mare calitate — bucuria de a face muzică fiind o condiție indispensabilă pentru a suda un ansamblu muzical.

Această bucurie a fost proprie și mezosopranei Mihaela Botez, care pune din ce în ce mai mult minunata ei voce în slujba înțelegerii și redării expresive a muzicii și nu a unor succese ușoare. Entuziasmul care l-au stîrnit piesele interpretate trebuie să-i dea și mai multă hotărîre în a stărui pe acest drum, în care vocea devine o slujitoare a frumuseților muzicii și nu muzica un pretext pentru desfășurarea unor resurse vocale excepționale.

Harpista Ileana Pitca a dovedit măiestria ei tehnică în creștere și, în măsura în care lucrarea i-a îngăduit-o, muzicalitatea ei de o bună calitate, în tălmăcirea „Fanteziei" oarecum convenționale a lui Dubois. In acest sens s-ar putea face unele observații despre sărăcia repertoriului de lucrări de mare valoare pentru harpă și orchestră. Asemenea observații ar fi de natură poate să pună compozitorii noștri pe gînduri și... pe lucru.

Atît în „Dansurile bihorene" de C Silvestri, cît și în uvertura de Wagner, interpretarea a fost la un nivel de artă ce nu se poate auzi adesea, chiar la multe din orchestrele noastre profesioniste.

Oare nu sînt și rezerve de făcut ?

Desigur că sînt. S-ar putea face observații despre stilul interpretării, despre acordaj, tempii sau simultaneitatea atacului, despre unele intrări prea timpurii sau tîrzii, despre unele greșeli ale instrumentiștilor ș.a.m.d. Dar, la acest început de drum, nu acestea trec pe prim plan. Este de așteptat, de altfel, ca neajunsurile existente să fie discutate la clasa de orchestră condusă de prof. Mircea Basarab și înlăturate treptat prin repetiții asidue.

Ceea ce se cere a fi consemnat în primul rînd, este însă faptul că seara de luni a fost una de muzică bună. Și aplauzele publicului entuziast — deși nu atît de numeros pe cît ar fi putut fi — cărora Mircea Basarab, darnic ca întotdeauna, le-a răspuns cu „bisuri", au constituit o răsplată bine meritată de tinerii muzicieni-ucenici și de maeștrii care îi călăuzesc.

Așteptăm noi concerte ale orchestrei, în ale căror programe să-și găsească loc și creațiile cele mai valoroase ale compozitorilor, studenți ai Conservatorului.

FR. SCHAPIRA

Debutul unor tineri cineaști

...S-au reîntîlnit. Bucurie, dragoste, fericire, citești pe chipurile celor doi tineri ale căror priviri s-au contopit. „O fotografie dintr-un film sau dintr-o piesă !" — veți constata îndată și aceasta nu pentru că vi s-ar părea ciudată atitudinea tinerilor, ci pentru că băiatul poartă rubașcă și peruca îi este, din păcate, vizibilă, iar fata are cozi strînse la spate și, puține fete mai poartă astăzi o asemenea pieptănătură. Prin urmare acest lucru l-ați putut stabili numai privind fotografia. Ceea ce vă va nedumeri probabil pe mulți, întrebările pe care le veți pune, vor fi de acest gen: cine sînt actorii, ce roluri interpretează, în ce piesă sau film?

Vă vom lămuri îndată. Noul film artistic romînesc de scurt metraj „La mere" a fost creat de un colectiv de tineri — unii absolvenți ai Institutului de Teatru și Cinematografie „I. L. Caragiale", alții studenți încă la acest institut. Este precis un film emoționant, folosind cu talent și curaj mijloacele de expresie autentice ale artei cinematografice, un film care va merge la sufletul spectatorilor.

Realizarea filmului (lucrare de absolvire a regizorilor Manole Marcus și Iulian Mihu) nu a relevat numai strădaniile unor studenți sîrguincioși, ci și temperamentul artistic viguros al unor tineri talentați. Studioul București a apreciat creația studenților și, stimulînd lucrările de valoare care se ivesc în institut, a hotărît prezentarea filmului pe ecranele noastre (ceea ce sperăm că se va petrece nu peste mult timp).

Dar ce și-au propus cei doi absolvenți să înfățișeze în filmul lor? Un moment aparent fără prea mare însemnătate, dar răscolitor prin sensurile lui, din viața unor tineri țărani ruși pe vremea stăpînirii țariste. Pornind de la lipsa de omenie și cinismul moșierilor ruși, care batjocoreau cele mai sincere și intime sentimente ale oamenilor simpli — ideie aflată la baza povestirii „La mere" a marelui scriitor clasic rus A. P. Cehov — regizorii au mutat întrucîtva centrul de greutate al filmului, punînd pe prim plan caracterele celor doi tineri îndrăgostiți, care ajung să se despartă din pricina demonicei pedepse scornite de boierul care i-a prins în livada lui de meri.

Apropiați de vîrsta eroilor, înțelegîndu-le bine simțămintele, realizatorii filmului ne-au dezvăluit cu o grijă meticuloasă pentru expresivitatea cinematografică, poezia și lirismul dragostei dintre Aniuta și Andriușa, pînă la intervenția brutală a boierului. Iar destrămarea dragostei lor, spre satisfacția răutăcioasă a stăpînului livezii de meri, e sfîșietor redată în film, în imagini care spun totul fără nici o singură replică.

Nu ne propunem să facem aci o analiză a filmului. Ceea ce vrem să subliniem însă, este capacitatea tinerilor regizori de a lucra creator cu actorii, mai ales ținînd seama de faptul că interpreții sînt încă studenți, iar experiența lor artistică este minimă. Fiecare personaj se conturează ca o individualitate distinctă, puternică, conformă cu sine însăși, în fiecare cadru luat în parte, ca și în ansamblul filmului. Să ne oprim o clipă asupra caracterului Aniutei pe care Silvia Popovici, studentă în anul IV actorie, ni-l reliefează cu o simplitate și gingășie fermecătoare. Curățenia sufletească a Aniutei, veselia exuberantă, care se revarsă ca un torent atunci cînd își întîlnește iubitul, cît și demnitatea, mîndria, cu care refuză să se supună voinței boierului, definesc un caracter ferm, plin de poezie și tărie sufletească, atît de caracteristic pentru minunatele fete ruse.

Nicolae Enache, de asemenea student în anul IV, ne redă cu finețe psihologia lui Andriușa, flăcăul inimos și pasionat, care, păstrînd însă ceva din mărginirea de orizont a iobagului, nu se poate împotrivi poruncii boierului și — disperat — acceptă s-o snopească în bătaie pe fata iubită.

Am vrut să vă facem cunoștință deocamdată cu eroii pe care-i vedeți în fotografie și cu regizorii filmului. E desigur puțin. Chiar dacă nu am vorbit aici despre ceilalți interpreți: Iventici Sinișa (boierul) și Gheorghe Hanca (vătaful) și despre operatorii Gheorghe Fischer și Claudiu Iliuț, contribuția lor nu este cu nimic mai prejos. Ne rezervăm însă să revenim cu o cronică asupra întregului film atunci cînd Direcția Difuzării Filmelor se va decide să-l programeze.

ADA SIMIONESCU

LITERATURĂ ARTĂ

„NORA" PE SCENA STUDIOULUI ACTORULUI DE FILM „CONSTANTIN NOTTARA"

Cronica dramatică

Elena Negreanu

Povestea Norei, tînăra soție din „casa de păpuși" atît de compătimită, dar și atît de invidiată de generațiile de femei dinaintea noastră, este urmărită și astăzi pe scena Studioului actorului de film „C. Nottara" cu un interes deosebit, cu toate că în sală se află desigur multe femei care prin efort personal, dar mai ales ajutate de desfășurarea evenimentelor din țara noastră, au depășit starea de inferioritate și dependență a Norei.

Interesul publicului este susținut de existența încă în memorie a timpurilor în care femeia era victima educației primite și a mentalității create de legile burgheziei în jurul ei, și cînd actul căsătoriei, făcut adesea pe baze nejuste, era de fapt începutul unui greu calvar de care mai curînd sau mai tîrziu deveneau conștiente.

Problema emancipării femeii și a egalității ei cu bărbatul, legiferată și respectată în noua noastră orînduire, mai prezintă însă aspecte nerezolvate, din cauza rămășițelor vechii mentalități și obișnuințe din conștiința oamenilor. Mai sînt și la noi femei care fac greu pasul spre o adevărată independență, spre o cunoaștere a vieții prin actul conștient al muncii, prin însușirea unei asemenea atitudini de care să se lovească fără efect prejudecățile și abuzurile care se mai practică uneori. Și pentru acest motiv piesa lui Ibsen este atrăgătoare și interesantă, iar drama Norei încă valabilă, deși cu totul la un alt nivel.

Piesa atît de vie prin tema sa, exercită un farmec deosebit, datorită structurii individuale a personajelor, cît și prin ingenioasa construcție dramatică. Iar desnodămîntul dezvăluie laturi umane cu totul neașteptate aproape la fiecare dintre personaje. Măiestria scriitorului, capacitatea sa de pătrundere în frămîntările majore ale vieții oamenilor descriși, îi face pe eroi să izbucnească veridic și convingător cu noi valențe spirituale, morale, care conving despre complexitatea naturii umane.

Relațiile Nora-Torwald, atît de calde, de pasionate și dăruite în primele două acte, explodează puternic în ultimul act, respingînd la poluri opuse două ființe a căror structură intimă n-a fost cunoscută unuia de către celălalt și care s-au acordat timp de opt ani numai la suprafață și pe motive minore.

Vesela și răsfățata Nora devine sub ochii noștri o femeie matură, cu ochii larg deschiși asupra unei realități pe care nu o poate învinge decît cunoscîndu-se pe sine, pe semenii săi, societatea în care trăiește cu legile și tradițiile ei. Ea nu mai poate rămîne păpușa cea mare a soțului și hotărăște cu tărie să-și făurească o proprie concepție, care să-i dea un suport în lupta cu viața.

Cu rolul Norei, Corina Constantinescu și Natalia Arsene au dat bătălia unui greu examen, în care fiecare din ele au adus un interesant aport artistic. Corina Constantinescu excelează în laturile de gingășie și răsfăț ale Norei, realizează o plastică adecvată, deși uneori excesivă și izbutește imaginea Norei din final cu o justă înțelegere a rolului. Dezvăluindu-i-se odată cu caracterul meschin al soțului ei, toată minciuna în care a trăit și dureroasa ei nepregătire pentru viață, Nora renunță brusc și fără șovăire la întregul șir de satisfacții obținute cu prețul nedezvoltării ei ca om. Interpreta o maturizează pe Nora sub ochii noștri, curățind-o pe baza procesului interior de excesele de mimică și gest ale păpușei de pînă acum, prezentîndu-ne-o veridic și convingător pe Nora lui Ibsen, femeia care dorește din răsputeri să acționeze conform naturii sale, liberă și conștientă de rostul existenței ei.

Momentele dramatice ale Norei, tensiunea ei crescîndă în legătură cu Krogstadt și amenințarea acestuia, discuția cu doctorul Rank nu au fost însă realizate pînă la capăt de actriță, păstrînd pe alocurea caracter de schiță.

Natalia Arsene dovedește impresionante calități de adîncime și forță dramatică. Ea aduce dramei Norei o justă gradație scenică, dezvăluind cu mare putere de emoție esența umană născîndă sub învelișul veseliei inconștiente. Din păcate Natalia Arsene nu rămîne consecventă pînă la urmă personajului, creînd în final o ruptură nefirească în structura acestuia. Cutremurul sufletesc în fața noii situații îi poate aduce noi gînduri, noi reacții, dar care rămîn valabile pe fondul existent al Norei și nu total diferite, pînă în măsura de a vedea o altă ființă, prețioasă, didactică, aparținînd parcă altei piese și epoci. Cu toată această lipsă care revine și regiei, care a părăsit linia justă cu o îngăduință neînțeleasă, Natalia Arsene cîștigă cu rolul Norei un loc de toată stima în teatrul nostru.

Septimiu Sever, în rolul lui Torwald Helmer, cu seriozitatea profesională cu care rezolvă în ultima vreme rolurile sale, a încercat și de astă dată o construcție interesantă, dovedind că el ocolește căile prea ușoare. Individualitatea puternică a personajului Helmer a fost însă ieftinită de o încărcătură inutilă în interpretarea sa, ceea ce în mod fals a împrumutat personajului, de la început, o antipatie care face de necrezut, dragostea Norei pentru el.

Frumos și pe o linie cu totul personală este rezolvat rolul doctorului Rank în interpretarea lui Ionescu Gion. Doctorul Rank trăiește în fața noastră impresionant, cele cîteva momente spirituale și amar de dureroase ale existenței sale condamnate.

Krogstadt și doamna Linde — care alături de o soartă comună și vitregă pe plan social, împletesc o sensibilă legătură sufletească care ajunge la împlinirea ei abia către maturitate — dezvăluie sub cenușa multor suferințe morale și materiale create de oameni strălucitori, gen Torwald Helmer, două suflete neîmplinite, care cunosc viața pînă în consecințele ei cele mai dramatice, dar și nevoia de a o trăi și învinge.

Liviu Ciulei și Jan Lorin Florescu au interpretat rolul lui Krogstadt cu mijloace diferite și interesante. Măcinarea interioară în jurul problemelor de viață care-l jignesc pe Krogstadt și-l împing mereu mai în marginea societății, i-au sugerat lui Liviu Ciulei o prezentare axată pe o rigiditate exterioară și o deformare adîncă a naturii umane a lui Krogstadt. In interpretarea lui Liviu Ciulei este mai vizibilă dorința de răzbunare a lui Krogstadt, uscăciunea sufletească născută în urma înfrîngerilor suferite.

Jan Lorin Florescu marchează mai pregnant fondul uman valabil a lui Krogstadt, peste care s-a suprapus carcasa de cinism și dorința de a se apăra cu orice preț. Sensibilitatea și suferința vizibilă a lui Krogstadt — în interpretarea lui Jan Lorin Florescu — l-au îndemnat să recurgă la mijloace crude pentru a se apăra de adevăratul cinism al lui Torwald Helmer și îi dau un anume farmec care lasă să se întrevadă valorile umane ale lui Krogstadt, tînăr pe care Cristina Linde l-a iubit și care fac și reîntîlnirea lor de acum emoționantă și valabilă. Jocul lui Jan Lorin Florescu subliniază mai precis și poziția de victimă față de asupritori a lui Krogstadt.

Un moment deosebit de frumos în interpretarea ambilor actori este momentul regăsirii vechii fericiri, a dragostei pentru Cristina Linde.

Teodora Anca aduce în acest rol o prezență plină de sensibilitate care va trebui să cîștige pe drum curajul de a aborda mai îndrăzneț, într-o formă artistică mai desăvîrșită, un personaj pe care l-a înțeles în linii mari.

Spectacolul „Nora" de la Studioul actorului de film „C. Nottara" în regia lui D. D. Neleanu, are meritul de a fi descifrat just și în profunzime sensurile sociale și morale ale piesei și de a fi luptat pentru tratarea clară a problematicei fiecărui personaj și mai ales a relațiilor dintre ele. Deficiențele în interpretare, referindu-se în special la forma de prezentare, la curajul epuizării rolurilor pînă la capăt, revin desigur și regiei, ca și alte lipsuri mai mici, cum ar fi, de pildă, o slabă preocupare pentru crearea unei atmosfere mai specifice, în decor, costum.

A scoate „Nora" lui H. Ibsen din ceața care înconjura pînă nu de mult imaginea noastră despre piesele acestui minunat cunoscător al sufletelor omenești, este un merit care aparține regizorului, care cu toată tinerețea sa se afirmă interesant în viața noastră teatrală.

Pe scurt!

Indemn la prezență în actualitate

Legătura scriitorilor cu viața trebuie înțeleasă nu numai în sensul primirii de către aceștia a tot ceea ce poate oferi cu dărnicie realitatea tumultuoasă care ne înconjoară. La rîndul lor, creatorii de opere literare, trebuie să-i dea vieții cît mai mult, ca oameni înaintați, ca scriitori. De aceea ni se pare cît se poate de binevenit apelul lui Eusebiu Camilar din articolul „Geniile familiei sau despre agorafobie" (Gazeta Literară 6/100) adresat tinerilor condeieri de a participa operativ, cotidian, la dezbaterea în presă a celor mai arzătoare probleme ale mersului nostru înainte, luminîndu-le cu flacăra măiestriei lor literare.

Nu putem decît să ne alăturăm opiniei scriitorului care dovedește prin propria lui activitate că publicistica nu reduce posibilitățile creatorului, ci dimpotrivă. O prezență asiduă în coloanele presei nu poate decît să ducă la creșterea prestigiului tînărului literat, la desăvîrșirea talentului lui, la legarea sa mai strînsă de viață și actualitate.

Credem că o seamă de scriitori din generații mai vîrstnice dau un exemplu bun în această privință celor tineri. Cititorii revistelor noastre de cultură au de pildă în ultimul timp prilejul plăcut de a-l regăsi aproape în fiecare număr în paginile acestor publicații pe Petru Dumitriu. După propria-i mărturisire, care are darul de a stabili o punte de interes comun cu cititorul, scriitorul încearcă o plăcere deosebită de a împărtăși bucuria descoperirii de nestemate literare în ceea ce citește. El numește intim și lapidar aceste împărtășiri de observații: „Să citim împreună". Și Petru Dumitriu citește împreună cu cititorii pe Tudor Arghezi și Zaharia Stancu, pe A. E. Baconski și Nina Cassian, pe Mihai Beniuc. Dar nu numai atît. El nu se rezumă numai la opera de popularizare a literaturii noastre, de valorificare a succeselor acesteia. Cu bogăția de informare care-l caracterizează, cu preocuparea pentru filozofie care ar trebui să fie un atribut al fiecărui scriitor, el dezbate probleme de artă și gîndire, combate pe cioclii iraționalismului și antiumanismului ideologiei burgheze în descompunere, poartă discuții de larg interes în legătură cu problemele de creație.

Petru Dumitriu are timp să citească tot ce apare nou, să fie la curent cu problemele de artă și filozofie din țară și străinătate și să-și facă cunoscute considerațiile. Iar cititorii, urmărind atent aceste intervenții active, mărturisesc implicit că ele răspund într-adevăr cerințelor și necesităților lor. Iată un bun exemplu pentru tineri. Să scrie despre artă, despre filozofie, să scrie mai ales despre viața biruitoare de pe toate meleagurile țării, să scrie mult și des în presă. Nu sînt ei mai ocupați decît scriitorii vîrstnici. Să ajungem, după cum spune Eusebiu Camilar: „să nu mai încăpem de voi în presa noastră".

B. D.

Dar atitudinea criticului?...

Sîntem pe deplin de acord că „prozatorii tineri au o seamă de întrebări de rezolvat" și tocmai de aceea ne-a și atras atenția articolul apărut în ultimul număr al Gazetei literare — „Atitudinea scriitorului" purtînd semnătura lui Mihai Gafița și supratitlul obligînd la multe: „Cu privire la scrierile prozatorilor tineri".

Cu greu s-ar putea contesta justețea celor mai multe din tezele formulate. Ceea ce nu înseamnă că adevărul lor este dovedit în articol. Nu, nu este nici un echivoc. Căci în înțelegerea noastră adevărul este concret, întotdeauna concret. Și mai ales atunci cînd este vorba de atitudine *e greu — dacă nu imposibil — s-o descifrezi numai din generalități.*

Or, cititorii articolului lui M. Gafița sînt supuși, în căutarea înfrigurată a „atitudinii", la o adevărată cursă cu obstacole.

Trebuie în primul rînd să navighezi prin valurile de afirmații generale și de adevăruri bine cunoscute, de genul: „Imaginezi pe baza a ceea ce cunoști" sau „Treburile complicate cer o pricepere pe măsură; după cum proaspătul oțelar nu-și încearcă din prima zi puterile cu cele mai speciale oțeluri — tot astfel, scriitorul proaspăt (sic !) dar înțelept, nu-și începe meșteșugul cu probe care-l pot frînge", deși apoi — tot „în general" — se face rezerva că „procesul nu e obligatoriu", urmînd să se arate — la fel de general — că ucenicia schiței e necesară deși (încă odată deși !) *aceasta nu înseamnă că schița e numai ucenicie... Și așa mai departe...*

Cititorul este obligat în al doilea rînd să dezlege un fel de rebus literar spre a descoperi pe acei împotriva cărora se îndreaptă critica. Dar rebusul e greu de dezlegat în asemenea termeni: „unii *tineri prozatori își încep creația cu schițe despre trecut",* „unii *prozatori tineri alcătuiesc un cadru de actualitate unor povești din trecut",* „mulți *tineri scriitori au alunecat de la raritäți la ciudățenii"... Sau concretizări ca: „La redacția Gazetei literare* un tînăr scriitor *autor al unor schițe — deocamdată puține la număr dar merituoase — a adus o povestire despre...",* „alt tînăr autor *a prezentat o schiță în care..." Așadar, hai să ghicim !*

Dar dacă criticile nu se bucură măcar de o singură concretizare, în ceea ce privește bilanțul pozitiv apar mult doritele exemple ca niște oaze în deșertul generalităților. Or tocmai de aci se ridică un nou și ultim obstacol, căci în timp ce rîndurile criticului își propun să se oprească asupra „unora din problemele pe care le ridică schițele", singurele exemplificări din literatura noastră demonstrează reușita lui Titus Popovici și Francisc Munteanu în crearea primelor lor... romane, iar despre Sütö Andras — în sfîrșit un tînăr prozator autor de schițe — criticul se mulțumește iar cu cîteva afirmații de principiu.

Nepútînd învinge obstacolele cititorul rămîne dezamăgit. Cît despre tînărul prozator — din păcate — întrebările sale rămîn fără răspuns. Și unul și altul așteaptă — mai ales acum, în preajma consfătuirii pe țară a tinerilor scriitori — dezbateri critice combative, cu obiect concret, singurele cu adevărat folositoare. Iar urmarea anunțată a articolului lui Mihai Gafița ar fi de dorit să răspundă acestei cerințe. Este necesar însă să avem în vedere nu numai „atitudinea scriitorului", ci deopotrivă atitudinea criticului.

F. M.

PE DRUMUL AGRICULTURII SOCIALISTE

„Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. In fața partidului, a clasei muncitoare, plenara a pus sarcina îngrădirii posibilităților de exploatare ale chiaburimii și desfășurarea unei largi activități politice pentru a convinge țărănimea muncitoare să treacă, pe baza liberului ei consimțămînt, la agricultura socialistă.

Intreaga muncă politică și organizatorică depusă de partid și realizările de mare însemnătate obținute în înfăptuirea acestei sarcini confirmă pe deplin justețea liniei stabilite de partidul nostru...

...Suprafața arabilă a sectorului socialist din agricultură, față de întreaga suprafață arabilă a țării, a crescut de la 12% în 1950 la 26,5% la sfîrșitul anului 1955...

....Masele largi de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înființînd pînă acum un număr de 6.325 de gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 de familii, precum și cca. 3.000 de asociații pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 de familii...

...In agricultură există în prezent 221 de stațiuni de mașini și tractoare ale statului, cu peste 30.000 de tractoare (exprimate în tractoare convenționale de 15 c.p., peste 1.500 de autocombine, peste 15.000 de batoze și alte mașini și utilaj agricol...

...Socialismul a cucerit la sate poziții puternice, care deschid perspectivele înaintării într-un ritm mai accelerat pe calea transformării socialiste a agriculturii".

(Din Raportul de activitate al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

Cu cît colectiva este mai dezvoltată, cu multiple ramuri de producție, cu atît valoarea zilei-muncă este mai ridicată, traiul colectiviștilor mai îmbelșugat. Tocmai de aceea, colectiviștii din comuna Belitori raionul Roșiori de Vede, au înființat printre altele și o crescătorie de păsări de apă. Fotografia noastră reprezintă această crescătorie.

Cine e mai cîștigat?

Gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Cocora, raionul Urziceni, este mare și bogată. Dar pînă să ajungă aci, colectiviștii au muncit cu multă rîvnă și hărnicie. An de an s-a dezvoltat și s-a întărit mereu gospodăria colectivă, a crescut necontenit bunăstarea colectiviștilor. In anul trecut, de pildă, colectiviștii au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 15 kg. cereale boabe, în afară de brînză, vin, furaje și alte produse precum și bani. Pentru cele peste 600 zile-muncă efectuate în gospodărie, Ștefan Hornea și Dobre Mocăniță au dus acasă, fiecare cîte 9075 kg. cereale-boabe. Numai grîu au primit peste 2.500 kg. Venituri frumoase au mai primit și Gheorghe P. Cristea, ciobanul gospodăriei, utemistul Gheorghe Spătaru și alți colectiviști.

Veniturile însemnate primite de colectiviști au dus la creșterea nivelului lor de trai. Sînt mulți colectiviști care și-au făcut case noi și frumoase, au cumpărat aparate de radio, mobilă, covoare și încă alte lucruri. Stan Marinache, Gheorghe Drăgan, Ioan Taras sînt doar cîțiva dintre aceștia.

Ioan R. Ardeleanu, tot din această comună este țăran cu gospodărie mijlocie. Are 4,25 hectare teren arabil, inventarul agricol necesar, iar în plus — o vacă și cinci oi. De pe ogorul său, el a recoltat 2.000 kg. grîu și peste 2.400 kg. porumb. După ce și-a achitat datoriile către stat și a însămînțat grîul de toamnă, i-au mai rămas pentru hrană și vînzare, 1.090 kg. grîu. Din porumb, după predarea cotelor, pentru consumul familiei, vînzare și hrana animalelor i-au mai rămas 1.944 kg.

Dintre Ștefan Hornea și Ioan R. Ardeleanu, cel mai cîștigat este, fără îndoială, colectivistul. Veniturile lui întrec cu aproape 6.000 kg cereale boabe pe cele ale țăranului muncitor cu gospodărie individuală.

Socoteala aceasta gospodărească și-au făcut-o și alți țărani muncitori din comună. Cunoscînd frumoasele realizări ale gospodăriei colective, cantitățile mari de produse primite de colectiviști, tot mai multe familii de țărani muncitori pășesc pe calea gospodăriei colective. In luna noiembrie, anul trecut, au intrat în marea familie a colectiviștilor încă 11 familii de țărani muncitori, iar în luna ianuarie 1956 — alte 22 familii. Pînă nu de mult fuseseră depuse încă 8 cereri pentru înscrierea în gospodăria colectivă ce trebuiau aprobate de adunarea generală.

Colectiviștii luptă să atragă tot mai mulți țărani muncitori pe calea gospodăriei colective, contribuind la înfăptuirea mărețelor sarcini trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al partidului.

Corespondent
VASILE GHIȚA

S-a născut o nouă întovărășire

De cîtva timp la Iancu Tănase din Ologi a venit un colectivist din Slobozia-Mîndra, Dachin pe nume. De cum au aflat despre sosirea lui, tinerii din sat au început să-l caute, să stea cu el de vorbă.

Dachin nu-i prea darnic la vorbă; dar cînd te întreabă omul, trebuie să-i spui cum ai trăit pînă la înființarea colectivei și cum trăiești astăzi, cînd ești colectivist de frunte

Tot ascultîndu-l pe Dachin, în inimile tinerilor din satul Ologi a încolțit gîndul să facă și ei o întovărășire la început, iar apoi or vedea ce drum au pînă la colectivă.

Mergînd deseori pe la fratele său Iancu Tănase, utemistul Tănase Ion avusese ocazia să stea mai mult de vorbă cu Dachin. Nu-i rămăsese decît să-și spună părerea, căci cu soția sa, Maria, discutase de mult.

Intr-o seară, cînd tocmai vorbeau despre întovărășire, Maria și-a adus aminte că-l vizitase chiar secretarul organizației de bază U.T.M. ca să-l anunțe pe Ion despre o ședință unde, spunea el, se va discuta ceva important. Cînd însuși secretarul face mobilizarea — se gîndi Tănase Ion — să știi chiar că se întîmplă ceva în sat.

Pînă la ora cînd se anunțase ședința nu mai era mult, așa că Tănase Ion o porni mai din vreme la adunare. In drum, el trecu pe la fratele său, Tănase Iancu — care este secretarul organizației P.M.R. din satul Ologi — și amîndoi se duseră la adunarea organizației U.T.M.

Secretarul organizației anunță ordinea de zi: Prelucrarea documentelor celui de al doilea Congres al partidului. Toți utemiștii ascultau cu mult interes. Cînd au început discuțiile, primul s-a înscris la cuvînt Tănase Ion De mult așteptase el aceste clipe. Acum era locul să vorbească și să-și spună părerea Așa că se legă mai mult de capitolul despre transformarea socialistă a agriculturii la care — după cum a spus el — și tineretul din satul Ologi poate contribui, ajutînd la înființarea unei întovărășiri.

După el se ridică Alexandru Ratcovici care-i întări spusele.

Sala începuse să freamăte: Să facem întovărășire! acestea erau concluziile tuturor celor care luau cuvîntul.

Ultimul a vorbit Iancu Tănase secretarul organizației P.M.R. din sat, care a sprijinit propunerea de a se face întovărășire.

După ședință, trei utemiști au rămas în sală și au făcut cereri de intrare în întovărășire. Aceștia erau Tănase Ion, Alexandru Ratcovici și Gheorghe Bobonete. Lor li se alăturară a doua zi mulți alți tineri.

După sfatul colectivistului Dachin, în satul Ologi a fost ales un comitet de inițiativă. Primul pas se făcuse Președinte al comitetului de inițiativă a fost ales comunistul Dumitru Tănase — om gospodar și cu multă autoritate în fața satului — iar secretar, utemistul Bobonete Gheorghe.

Satul întreg începu să se frămînte: ce este întovărășirea, ce aduce ea oamenilor? La aceste întrebări le răspundeau cu multă răbdare utemistul Alexandru Ratcovici și comunistul Iancu Tănase, care s-a înscris printre primii în întovărășire, cu cele două hectare ale sale. In scurt timp, numărul celor înscriși s-a ridicat la 23 țărani muncitori cu o suprafață de 27 hectare. Intovărășirea s-a constituit și a primit numele de „Intovărășirea tineretului".

*

In satul Ologi s-a constituit în aceste zile încă o întovărășire „Muncitorul agricol", în care s-au înscris pînă în prezent 18 membri cu 30 hectare. Printre noii întovărășiți se găsesc și utemiștii Marin Ghinea și Ion Popescu, ca și alți țărani muncitori ca Nicolae Ghinea și Andrei Mazilu.

Corespondent
ENE FLORIAN

Viața nouă a micuților colectiviști

In clișeu: Căminul de zi al gospodăriei colective din Codlea, regiunea Stalin sau... încă o dovadă a bunăstării pe care și-o făuresc țăranii muncitori, muncindu-și pămînturile în colectiv.

Să intensificăm munca politică de masă în campania electorală

Cuvîntul lor!

În loc de concluzie la ANCHETA NOASTRĂ PRINTRE AGITATORI

Pentru a veni în ajutorul agitatorilor care muncesc în campania electorală, ziarul nostru a deschis nu de mult rubrica „Ancheta noastră printre agitatori", rubrică în cadrul căreia și-au spus cuvîntul o serie de agitatori. Pentru ca schimbul de păreri să fie cît mai larg, redacția a organizat împreună cu comitetul raional U.T.M. „Nicolae Bălcescu" o consfătuire cu agitatorii utemiști din raion. In cadrul acestor consfătuiri agitatorii au luat cuvîntul împărtășind din experiența acumulată. Cuvîntul lor este cea mai bună concluzie la ancheta noastră.

BARBU DUMITRU
Intreprinderea C.F.R.-Filaret

Problemele trebuie temeinic cunoscute

Echipele de agitatori din întreprinderea noastră au în grijă unele străzi din jurul Casei alegătorului nr. 39 din cartierul Giurgiului. Echipa din care eu fac parte are sarcina ca din casă în casă, să ducă muncă de agitație pe străzile Frăsinetului, Fagetului, șoseaua Giurgiului de la numărul 42 la 82 și șoseaua Olteniței de la numărul 2 la 182.

Străzile le cunoșteam noi și nu de, o zi două. Dar faptul că trebuia să intrăm în fiecare casă, să știm să alegem problema cea mai nimerită pentru a o discuta, era un lucru cu totul nou pentru noi Atunci pentru a cunoaște care sînt frămîntările cetățenilor de pe fiecare din aceste străzi, am început să ne interesăm de starea străzilor, aspectul lor, care sînt realizările de pînă acum și cam ce ar mai trebui făcut în viitor. In felul acesta discuțiile pe care le legam cu cetățenii în timpul vizitelor noastre începeau mai întîi cu aceste probleme cu caracter gospodăresc local pentru ca în mod gradat să trecem să discutăm despre alegeri, despre candidatul circumscripției sau alte probleme, așa zis tehnice, legate de felul în care se votează.

Cei mai mulți locatari de pe străzile ce ne-au fost repartizate sînt muncitori, fapt care ne-a înlesnit munca; majoritatea dintre ei cunoșteau problemele. E drept că pe unele străzi am întîmpinat greutăți. De exemplu, cînd a avut loc adunarea populară în care urma să fie propus candidatul F.D.P., noi am mobilizat la această adunare cetățenii de pe șoseaua Olteniței și de pe strada Făgetului, iar pe la unii a trebuit să trecem de cîte 2-3 ori pînă să-i convingem că e necesar să vină la adunare. Era rezultatul faptului că acolo se desfășurase o slabă muncă politică de popularizare a alegerilor. La început, fiecare găsea un motiv, dar pînă la urmă tot au venit, iar problemele care s-au ridicat la adunare au fost dintre cele mai interesante.

In munca de lămurire de la om la om cel mai mult ne-au dat de lucru bătrînii. Ei erau acei care ridicau probleme dintre cele mai diferite. Cei mai mulți spuneau:

— Păi noi sîntem bătrîni, mai e nevoie de noi? Mai avem dreptul să votăm? lăsați-ne mai bine, sîntem bătrîni. Acum e rîndul vostru.

N-a fost ușor să-i convingem, dar am reușit.

De curînd, cînd am pornit din nou pe teren să-i mobilizăm pe cetățeni la întîlnirea cu candidatul am constatat cu satisfacție că interesul pentru problema alegerilor a crescut simțitor. Adunarea s-a bucurat de un număr destul de mare de participanți și mulți dintre ei au luat cuvîntul la discuții dovedind interes pentru problemele gospodărești

NUȚU ATENA
„Țesătoriile reunite"

Sarcinile trebuie îndeplinite bine, nu oricum

Și echipa noastră ca și celelalte echipe de agitatori are în grijă un număr de străzi dintr-o circumscripție electorală. In această perioadă am pășit pragul fiecărei case stînd de vorbă cu cetățenii lămurindu-i, convingîndu-i.

O acțiune din ultima vreme a fost mobilizarea cetățenilor la întîlnirea cu candidatul F.D.P., tovarășa Ecaterina Apaitan. La întîlnire, alegătorii și-au exprimat încrederea în faptul că tovarășa Apaitan va ști să-i antreneze în acțiuni menite să înfrumusețeze cartierul lor. Despre spiritul gospodăresc, despre preocuparea pentru rezolvarea problemelor obștești a tovarășei Ecaterina se pot spune multe lucruri bune: cetățenii îi cunosc mai de mult aceste calități, motiv pentru care au și propus-o candidată.

Problemele interesante care s-au ridicat, participarea largă a cetățenilor la discuții, au făcut ca această întîlnire să-și atingă pe deplin scopul, lucru care pe noi agitatorii ne-a bucurat. Nu era oare acesta și rodul muncii noastre?

Echipa noastră de agitatori muncește cu dragoste și însuflețire **ÎNDEPLININDU-ȘI BINE ȘI NU ORICUM** sarcinile pe care organizația ni le-a încredințat în această campanie. Și celelalte 7 echipe din întreprinderea noastră muncesc cu aceeași tragere de inimă, obținînd rezultate bune în munca de agitație.

DUMITRU SAVA
Uzinele „Tudor Vladimirescu"

Munca de agitație nu-i de loc ușoară

Eu n-am să vorbesc despre propria-mi experiență de agitator, ci despre munca agitatorilor din organizația de atelier de la sectorul 3 remorci unde sînt secretar de U.T.M.

Știu că munca de lămurire de la om la om nu este de loc ușoară, de aceea adeseori am stat de vorbă cu agitatorii din atelier pentru a le cunoaște greutățile.

Astfel, agitatoarea Felicia Mirea mi-a vorbit despre necesitatea ca agitatorii să fie bine pregătiți. Ei i s-a întîmplat să i se pună unele întrebări mai grele la care numai datorită faptului că cunoaște îndeajuns de bine problemele a știut să răspundă.

Fără îndoială nu pot trece cu vederea părțile pozitive ale muncii agitatorilor utemiști din atelierul nostru, trebuie să spun însă că printre ei sînt și dintre aceia care nu și-au îndeplinit sarcinile în această direcție. Utemistul Petcu Jean cînd i s-a spus că va trebui să ducă muncă de agitație, a început să caute diferite pretexte pentru ca să se sustragă. Ba că e la cor, că e nu știu pe unde. Biroul organizației de atelier văzînd atitudinea lui, l-a chemat și l-a ajutat așa de bine că tovarășul Jean Petcu este acum un bun agitator.

Uzina noastră are în grijă Casa alegătorului nr. 37. Datorită muncii slabe pe care am desfășurat-o în direcția atragerii cetățenilor în activitatea acestei Case, nu ne putem mîndri cu realizări. Că tovarășul Vasile Ionescu, care răspunde direct de activitatea Casei alegătorului nu s-a străduit pînă acum, e clar. Noi utemiștii însă vom trebui să ne concentrăm atenția spre înviorarea activității acestei Case a alegătorului prin inițiative interesante.

Eu sînt hotărît să mă ocup mai mult ca pînă acum de munca agitatorilor utemiști din organizația noastră de bază U.T.M.

LUCIA MIHAI
fabrica „Flamura Roșie"

Și afișajul trebuie să preocupe pe agitatori

Afișul este o formă de agitație vizuală, deci afișajul este o sarcină a agitatorilor. Echipa mea de agitatori, din care mai fac parte Dumitru Stelian și Huștea Eugenia a făcut și afișaj în sectorul din strada Lînăriei pe care îl avem în grijă. Noi nu ne-am mulțumit însă doar să lipim afișele ci am îndemnat pe cetățeni să le citească. Faptul că noi am făcut afișajul pe aceleași străzi unde desfășurăm și munca de agitație ne-a dat posibilitatea să constatăm că afișele au fost citite și că ele au fost în multe cazuri un îndemn pentru cetățeni, de exemplu, în cercetarea listelor de alegători.

In această perioadă, s-a ivit o problemă gospodărească destul de importantă: înlăturarea zăpezii care a căzut din abundență și care a făcut ca străzile să se umple de apă din cauza rigolelor înfundate. Sprijinul nostru, al agitatorilor, în mobilizarea cetățenilor la curățitul rigolelor a fost prețios. E drept că erau și unii cetățeni ca tovarășa Maria Manolache de la nr. 27 și tovarășa Olga de la numărul 38 de pe strada Lînăriei care căutau să dea bir cu fugiții cînd era vorba de treabă, dar în general oamenii au răspuns la chemările noastre, cu convingerea că toate aceste acțiuni sînt inițiate tocmai pentru a le veni în ajutor.

La stațiile de radioficare

Stațiile de radioficare din Galați transmit zilnic programe speciale închinate alegerii deputaților în sfaturile populare. In cadrul rubricii: „Intrebări și răspunsuri" se fac cunoscute paragrafe din decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, iar la rubrica: „Să cunoaștem candidații F.D.P." sînt prezentate informații și reportaje de la adunările cetățenești și de la convorbirile între alegători și candidați.

Zilele trecute, peste 4.000 de cetățeni din orașul Galați au ascultat la difuzoarele din locuințele lor sceneta „Jos Tudorache! Sus Tudorache!", prezentată de colectivul Teatrului de stat Galați la stația de radioficare.

O activitate asemănătoare desfășoară și colectivele celorlalte 28 stații de radioficare din regiunea Galați ale căror emisiuni sînt ascultate de peste 24.000 de cetățeni.

In acest an, va crește numărul stațiilor de radioficare din regiunea Galați. In curînd va fi terminată și stația de radioficare din comuna Budești, raionul Focșani, care va intra în funcțiune în cinstea zilei alegerilor.

Noi stații de radioficare se vor înființa și în comunele Carcaliu, raionul Măcin și Vidra, raionul Vrancea. De asemenea, prin înzestrarea unor stații cu echipament nou, numărul difuzoarelor instalate va spori cu mai mult de 6.000.

Să ne însușim documentele Congresului al doilea al P.M.R.

Studierea Documentelor Congresului al II-lea al P.M.R. constituie pentru propagandiști un minunat prilej de a-și ridica activitatea pe o treaptă superioară. Dorința de a ajuta cursanților să înțeleagă cu profunzime bogăția de idei a Documentelor, să pătrundă înțelesul lor adînc, a făcut ca mulți propagandiști din întreprinderea noastră să se oprească cu seriozitate asupra metodelor de muncă folosite, să găsească noi metode cît mai potrivite.

In cele ce urmează aș vrea să vă împărtășesc cîte ceva din munca unor propagandiști de la noi în legătură cu folosirea materialului demonstrativ în predarea lecțiilor asupra documentelor Congresului.

Zenaida Feinberg este propagandistă la cursul seral. La predarea lecției despre „Situația internațională", ținută pe marginea capitolului I al Raportului de activitate al C.C. al P.M.R. la Congres, propagandista a arătat elevilor pe hartă, țările care s-au desprins din sistemul colonial, țările în care se dezvoltă necontenit lupta de eliberare națională, ilustrînd în mod convingător și pe înțelesul cursanților tezele privitoare la destrămarea sistemului colonialist.

Vorbind despre politica externă a statului nostru, propagandista a făcut o călătorie pe hartă împreună cu cursanții arătîndu-le țările cu care noi avem astăzi legături comerciale, culturale și diplomatice, prezentînd o serie de informații interesante. Propagandista a vorbit cursanților despre necesitatea întăririi permanente a țării noastre ca o contribuție însemnată la întărirea lagărului păcii subliniind datoria ce-i revine fiecărui tînăr, fiecărui cursant de a munci în așa fel încît întreprinderea să-și îndeplinească întotdeauna, la timp și în bune condițiuni, sarcinile de plan.

O preocupare permanentă pentru a ajuta cursanții în însușirea cît mai temeinică a învățămintelor celui de-al II-lea Congres al P.M.R. o are și propagandista Cristea Maria. Ea se pregătește cu multă seriozitate pentru fiecare lecție, își întocmește scheme, planșe și grafice cu datele cele mai importante cu privire la documentele celui de-al II-lea Congres al Partidului.

Vorbind despre munca și lupta desfășurată de oamenii muncii în cea de a doua etapă a transformărilor revoluționare din țara noastră, propagandista a explicat elevilor, cu ajutorul planșelor, graficelor, realizările obținute în primul plan cincinal precum și dezvoltarea economică a diferitelor regiuni.

Procedînd în felul acesta mulți propagandiști din întreprinderea noastră au reușit să dea lecțiilor un caracter mai viu, mai interesant și tot odată mai instructiv. Aceasta a atras după sine un studiu mai profund al documentelor, înțelegerea unor sarcini concrete, specifice locului de muncă.

Corespondent
ION PANTILIMONESCU
Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"
București

O problemă importantă — cursul de minim tehnic

In orice întreprindere vei întîlni, fără îndoială, alături de tineri care au ajuns să stăpînească tehnica folosirii mașinilor și tineri stîngaci, neîncrezători în forțele lor, care în fața acestor mașini se descurcă greu, le pricep cu încetineală rosturile. Unii nici n-au îndrăzneala să întrebe, să iscodească și să învețe. Intotdeauna acestora li se pare că mașinile la care lucrează ceilalți, chiar dacă sînt de același tip, sînt oricum mai bune. Dar în cele din urmă, dacă cineva știe să le trezească interesul pentru meserie ei părăsesc sfiala și neîncrederea.

Acum cîțiva ani, la întreprinderea textilă „11 Iunie" din Pitești au venit sute de asemenea tineri. Nu cunoșteau încă pe deplin meseria. Dar indiferent de gradul calificării lor ei ocupau totuși un loc însemnat în efectivul general al întreprinderii.

Odată cu creșterea numărului de muncitori au crescut și sarcinile de plan ale întreprinderii. Indeplinirea acestor sarcini ținea și de calificarea muncitorilor. Mașinile trebuiau să lucreze cu întreaga lor capacitate.

De atunci a început în întreprindere acțiunea de ridicare a nivelului calificării profesionale a cadrelor mai puțin pregătite.

Sprijinite și îndrumate de organizația de partid, conducerea întreprinderii, comitetul organizației U.T.M. și comitetul sindical acordă azi o atenție deosebită descoperirii și folosirii celor mai bune forme cu ajutorul cărora noii muncitori să învețe în scurt timp să folosească bine utilajul.

Una din formele de ridicare a calificării muncitorilor este cursul de minim tehnic. In ultimii ani, datorită muncii superficiale pe care au dus-o cei însărcinați cu asigurarea bunei funcționări a cursurilor, organizarea precum și frecvența la lecții n-au prea mers așa cum trebuia. In ultima vreme situația însă s-a îmbunătățit. In munca de mobilizare a muncitorilor la cursuri au fost folosite metode noi de convingere.

De multe ori cei care se lăsau greu convinși erau tinerii. Aceasta era în special situația la unitatea B. Este cunoscut faptul că pînă nu de mult Ionescu Nicolae, țesător, nu avea încă luat examenul de calificare pentru că nu ajunsese încă la nivelul de pregătire necesar. El a urmat însă cu regularitate cursul de minim tehnic și a trecut examenul de calificare cu calificativul „foarte bine". Organizația de partid l-a folosit apoi pe Nicolae Ionescu în munca de înscriere a tinerilor la cursul de minim tehnic.

Inainte de începerea cursului, în toamna anului trecut, Ionescu Nicolae a participat la o consfătuire a tinerilor din secția sa pe tema „Cursul de minim tehnic".

Vorbind în această consfătuire el s-a referit la locul important pe care-l ocupă tinerii în producția întreprinderii. El a vorbit despre faptul că mașinile pot să producă cu întreaga lor capacitate numai dacă sînt mînuite de oameni cu o calificare corespunzătoare și că în întrecerea socialistă tinerii vor putea aduce un aport însemnat la îndeplinirea planului numai dacă se vor strădui să-și ridice nivelul cunoștințelor profesionale. Or, aceasta se poate face foarte bine prin cursul de minim tehnic.

In zilele imediat următoare acestei consfătuiri, 12 tineri de la unitatea B. s-au hotărît să urmeze cursurile de minim tehnic.

Au mai fost folosite și alte metode.

Deseori, la locul de muncă al tinerilor, s-au făcut comparații între țesăturile produse de un muncitor care a urmat sau urmează cursul de minim tehnic și cele ale unuia care nu s-a hotărît încă să-l urmeze. Alteori s-a arătat, după fișele de salarizare, că cei care urmează cursurile de minim tehnic ca urmare a faptului că au căpătat noi cunoștințe și reușesc acum să producă mai mult, să folosească mai din plin capacitatea mașinilor, primesc salarii cu 30 și chiar 50 la sută mai mari decît ceilalți.

Dacă în primii ani numărul muncitorilor care urmau cursul de minim tehnic nu întrecea cifra de 30, anul acesta, datorită muncii pricepute de atragere a muncitorilor la cursuri, numărul cursanților a ajuns la 142, din care 54 sînt tineri.

Munca pentru buna desfășurare a cursului de minim tehnic nu s-a oprit însă la înscrierea muncitorilor și la convingerea lor de a participa cu regularitate la lecțiile predate. Au fost necesare o serie de măsuri organizatorice fără de care cursul nu putea contribui la creșterea calificării cursanților. Din aceste măsuri au făcut parte: stabilirea cu precizie și din timp a zilelor și locului unde se țin cursurile, predarea lecțiilor pe schimburi și după specialități, asigurarea rechizitelor și materialului didactic pentru cursanți. Se știe că în ultimă instanță succesul acestor cursuri este determinat și de felul în care sînt predate lecțiile, de felul în care se țin seminariile și de urmărirea aplicării în practică de către fiecare cursant a celor învățate. De aceea lectorii au fost recrutați din rîndurile maiștrilor cu o înaltă calificare și care se bucură de respectul muncitorilor.

In vederea ajutorării cursanților, pentru ca aceștia să împletească cele învățate la curs cu munca practică, s-a amenajat o sală cu două războaie, la care se țin cursuri practice. Lecțiile practice îi ajută pe de-o parte pe lectori să constate cunoașterea și mînuirea utilajului de către cursanți iar pe de altă parte îi ajută pe cursanți să cunoască și să înlăture defecțiunile care s-ar putea ivi în timpul lucrului.

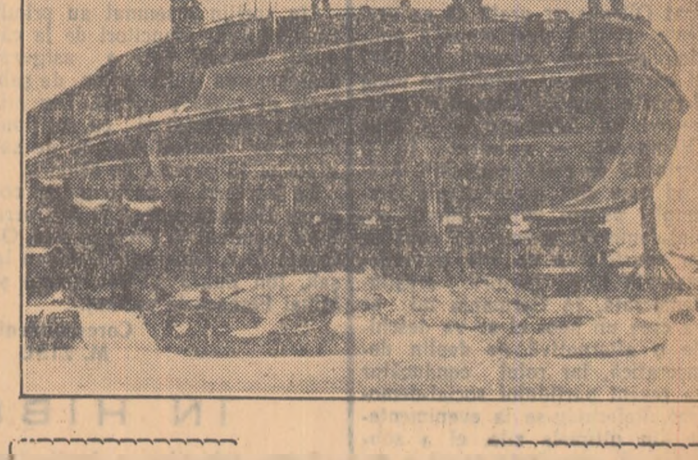
Sînt lectori, printre care comunistul Söleszi Francisc, comunista Bîrlad Ana ca și bătrînul maistru Olănescu Alexandru, care nu se mulțumesc numai cu atît, ci urmăresc și în producție creșterea calificării cursanților după fiecare lecție predată.

Cursul de minim tehnic a dat întreprinderii sute de muncitori cu o înaltă calificare. Aceștia pe lîngă faptul că sînt astăzi fruntași în producție, sprijină și pe alții să sporească contribuția lor la îndeplinirea sarcinilor de plan. Cei 54 de tineri care urmează cursul de minim tehnic își îndeplinesc cu regularitate normele iar o bună parte din ei au devenit fruntași ai întrecerii socialiste și au cîștigat întrecerea pe profesii.

Acum doi-trei ani, a venit în întreprindere utemista Marinescu Marcela. Ea nu se descurca nici în mînuirea și supravegherea unui singur război. Azi, după ce a urmat cursul de minim tehnic, a ajuns să lucreze la trei războaie. De peste 13 luni este fruntașă pe unitate și nu de mult a primit diploma de cîștigătoare a întrecerii pentru titlul de „Cea mai bună țesătoare". Acum ea răspunde de calificarea a două tinere angajate de curînd în întreprindere.

Astfel, cu ajutorul cursului de minim tehnic, tinerii țesători își întăresc zi de zi rolul lor important în producție, în îndeplinirea noului cincinal.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului", pentru regiunea Pitești

La Șantierul Naval din Galați se construiesc în prezent, printre altele, remorchere de 1.200 C.P. și șlepuri de 1000 tone. Aplicarea sudurii automate și a metodei bloc-secțiilor (ansamblarea la fața locului a părților de vas) au dus la economii mari de timp, la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost. La construirea șlepurilor se folosește tabla gofrată care este mult mai rezistentă decît tabla obișnuită. Prin întrebuințarea ei se realizează o economie de 50.000 lei la construirea fiecărui șlep. Sudura automată se face cu ajutorul aparatelor sovietice de sudură A.D.S. 1000 și T.S. 17, de la un capăt la altul al tablei, înlăturîndu-se astfel fisurile. Peste puțin timp, la Șantierul Naval din Galați va fi dată în folosință o nouă hală de construcții și montat bloc-secții.

In fotografie: al doilea șlep construit din tablă gofrată.

Foto: AGERPRES

Cronica evenimentelor internaționale

Criza coaliției guvernamentale de la Bonn

In legătură cu politica antipopulară dusă de guvernul de la Bonn, în Germania occidentală se aud din ce în ce mai multe glasuri exprimînd proteste, nemulțumiri.

Remilitarizarea febrilă, refuzul de a duce tratative cu R. D. Germană în problema reunificării țării, impozitele uriașe pe care populația trebuie să le suporte ca rezultat al cursei înarmărilor, toate acestea au stîrnit protestul celor mai largi pături ale populației vest-germane împotriva liniei politice a lui Adenauer. Politica reacționară, profund nerealistă promovată de guvernul Adenauer, a provocat nemulțumiri și proteste, chiar și în unele cercuri politice care pînă mai ieri sprijineau coaliția de la Bonn. In acest sens este semnificativ cursul pe care l-au luat recentele evenimente care au dus la scindarea coaliției guvernamentale de la Bonn.

După cum s-a mai anunțat, în landul Renania de Nord-Westfalia partidul liber-democrat (principalul partid coalizat cu partidul lui Adenauer — Uniunea creștin-democrată) a ieșit din coaliție și împreună cu reprezentanții opoziției, liderii social-democrați, au format un nou guvern în acest land. Acest act a constituit o lovitură de trăznet pentru adepții coaliției și politicii lui Adenauer. Mai apoi, din cei 53 de deputați care reprezintă partidul liber-democrat în Bundestag, 37 au hotărît să sprijine poziția miniștrilor liber-democrați din Renania de Nord-Westfalia. Ceea ce înseamnă 37 de voturi mai puțin pentru Adenauer, 37 de voturi care se întorc împotriva lui. Coaliția guvernamentală se sprijină acum doar pe deputații partidului lui Adenauer și pe micul partid german, care are doar 16 mandate în parlament.

Faptul acesta a dus desigur la mari frămîntări printre liderii Uniunii creștin-democrate. Șeful acestui partid, cancelarul Adenauer, arătînd că Germania occidentală, care reprezintă un avanpost al „războiului rece" are nevoie astăzi, mai mult ca oricînd, de stabilitate internă, a amenințat că va îndepărta din guvernul său reprezentanții partidului liber-democrat.

Făcînd tot felul de presiuni asupra conducerii partidului liber-democrat, Adenauer a încercat să cimenteze oarecum crăpăturile din zidul și așa destul de șubred al coaliției. Drept urmare a acestor presiuni însă, 16 deputați liber-democrați din aripa dreaptă a partidului, au demisionat demonstrativ din partid. Totuși manevra lui Adenauer, care urmărea să slăbească prin sciziune acest partid, n-a dat roadele scontate. Toate organizațiile locale ale partidului liber-democrat — cu excepția celor din Hamburg și Berlinul occidental, care încă nu s-au pronunțat — au declarat că sînt pentru sprijinirea politicii dusă de conducerea partidului, s-au pronunțat împotriva lui Adenauer.

Totodată, conducerea partidului liber-democrat a hotărît retragerea miniștrilor acestui partid din coaliția guvernamentală de la Bonn și excluderea din partid a celor patru miniștri liber-democrați care au declarat că vor continua să sprijine politica lui Adenauer. Luînd cuvîntul la 24 februarie în cadrul unui miting în orașul Stuttgardt, președintele partidului liber-democrat Dr. Thomas Dehler a declarat: „Noi nu mai facem parte din guvernul de la Bonn și nici chiar din coaliția majorității parlamentare. Ne-am reluat libertatea, sîntem foarte mulțumiți de acest lucru și o vom folosi". Criticînd politica externă a lui Adenauer, Dehler a arătat pe bună dreptate că guvernanții de la Bonn și-au îndreptat privirile numai spre occident, ignorînd complect țările răsăritene, fapt care a avut o influență nefastă pentru soarta Germaniei.

Criza politică de la Bonn este în plină desfășurare. Ea se adîncește pe zi ce trece. Președintele partidului social-democrat Ollenhauer arată că ea vestește sfîrșitul unei etape a politicii germane începută în 1949 și care poate fi numită pe bună dreptate „era lui Adenauer". „Guvernul lui Adenauer — a spus Ollenhauer, — a intrat într-o perioadă de criză mortală". Arătînd care sînt perspectivele Germaniei pentru viitor, liderul social-democrat a spus că dacă se va constitui o coaliție guvernamentală fără Uniunea creștin-democrată, în Germania nu se va crea un haos ci se va deschide o alternativă pe deplin democratică, iar rolul conducător va reveni partidului social-democrat. Referindu-se la evenimentele din ultimele zile, el a subliniat că „adevărata cauză a actualei situații politice interne din Republica Federală rezidă în criza politicii externe și interne a guvernului Adenauer și a coaliției sale".

Evenimentele recente petrecute în Germania occidentală îngrijorează Washingtonul și Londra. Evenimentele acestea sînt socotite de presa americană drept „indicii primejdioase" pentru politica atlantică. „New York Herald Tribune" caracterizează cele petrecute în landul Renania de Nord-Westfalia drept „cel mai recent eșec al lui Adenauer" și în același timp cel mai mare, din șirul numeroaselor eșecuri suferite de cancelar în ultimul timp. Criza coaliției de la Bonn este expresia faptului că linia politicii lui Adenauer nu are nici un fel de popularitate în rîndurile populației din R.F. Germană. Nu este exclus ca această linie să sufere noi insuccese și cu prilejul alegerilor care au loc duminică în landul Baden-Württenberg.

Ruptura produsă între partidul liber-democrat și Uniunea creștin-democrată, noile critici la adresa lui Adenauer, ilustrează impasul în care a ajuns politica guvernului de la Bonn. Promovarea cu încăpățînare pe departe a politicii sale antipopulare, va aduce și mai mult criza existentă în politica Bonn-ului. Aceasta pentru că forțele din vestul Germaniei care cer o politică în conformitate cu interesele naționale ale poporului german, cresc și se întăresc încontinuu. Cursul actual al evenimentelor oferă de altfel posibilitatea maselor largi populare, diferitelor organizații și grupări politice din Germania occidentală să întărească unitatea lor de acțiune în lupta pentru unificare, pace și colaborare cu toate țările lumii iubitoare de pace.

In locul unor solii de primăvară...

Primăvara se reîntorc păsările călătoare... La Washington și Londra lucrurile se petrec într-un alt mod. Personalitățile cele mai de seamă ale diplomației americano-engleze iau calea țărilor numite de ele — țările Orientului. Dulles, secretarul de stat al S.U.A., care urmează să participe la sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. de la Caraci din 6 martie, intenționează să viziteze nouă țări asiatice. Selwin Lloyd, ministrul de Externe al Angliei a părăsit Londra plecînd spre Cairo, Tel-Aviv, Caraci, Delhi etc. S-a anunțat de asemenea plecarea lui Monckton, ministrul de Război al Marii Britanii, care urmează să se întîlnească cu conducătorii alianței de la Bagdad; se poate de asemenea aminti printre altele, vizita lui Cabot Lodge, reprezentantul S.U.A. la O.N.U. și a amiralului englez Mountbatten în diverse țări din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Nu poate fi trecută cu vederea această deplasare a artileriei grele a diplomației occidentale spre țările Orientului. Ea demonstrează atenția deosebită care se acordă în capitalele occidentale intensificării politicii de blocuri militare în Asia, a eforturilor îndreptate spre atragerea țărilor asiatice în aceste coaliții militare și mai ales încercarea de a submina larga mișcare favorabilă unei politici de neutralitate a statelor din Orient.

Din relatările presei străine se poate trage cu ușurință concluzia că prin vizitele lor în țările Asiei, conducătorii politicii externe a statelor occidentale intenționează în primul rînd să întărească pozițiile occidentului în această regiune. Astfel, obiectivele turneului lui Selwin Lloyd în capitalele unor țări asiatice — pînă nu de mult colonii britanice are drept scop să găsească formele „cele mai nimerite" prin care politica Marii Britanii să se orienteze spre reinstaurarea dominației sale în aceste țări. Ministrului de Externe al Angliei îi revine în același timp dificila sarcină de a reface unitatea zdruncinată a Commonwealthului britanic, de a acoperi fisurile care au apărut în perdeaua de fum a „misiunii civilizatorii" pe care chipurile o îndeplinește. Corespondentul din Londra al agenției United Press se referea la 1 martie la necesitatea „îmbunătățirii relațiilor indo-britanice" care trec printr-o „fază critică". Corespondentul american menționa că există deosebiri de vederi fundamentale între cele două țări în ceea ce privește pactele militare și ajutorul economic.

In ceea ce privește Egiptul, Selwin Lloyd nu ascunde că va încerca să impună promovarea unei politici „mai puțin ferme" a acestei țări față de pactele militare occidentale. S-a anunțat astfel că Selwin Lloyd va reafirma în cadrul convorbirilor sale cu Nasser „hotărîrea celor trei mari puteri occidentale de a interveni energic pentru a garanta pacea în această parte a lumii". Or se știe foarte bine că planurile celor trei puteri cărora li s-a făcut în ultimul timp o mare publicitate în presa occidentală prevăd utilizarea forței armate și întărirea brutală în Orientul Mijlociu. Aceste planuri nu numai că n-au nimic comun cu pacea, dar dimpotrivă constituie o amenințare directă la adresa securității țărilor din Orientul Mijlociu și Apropiat.

Sarcinile lui Dulles se identifică în genere cu ceea ce-și propune Selwin Lloyd cu singura deosebire că urmărește consolidarea pozițiilor Statelor Unite în țările din Orient. Dulles își propune de asemenea să pună tot centrul greutății asupra desfășurării unei propagande susținute în favoarea politicii occidentale de blocuri. Agenția United Press scria că „Dulles este pe deplin încredințat că trebuie adoptate măsuri la conferința de la Caraci pentru ca organizația S.E.A.T.O. să devină mai eficientă". In același sens comentează presa străină faptul că la sfîrșitul turneului său Dulles va prezida conferința ambasadorilor S.U.A. în Orient care va avea loc la Tokio la 19 martie. Această conferință — relatează agențiile de presă străine — este menită să facă politica americană în Orient „mai eficientă", să lărgească ofensiva politicii americane împotriva vastei mișcări pentru independență și neutralitate a popoarelor din Asia.

Nu este de loc întîmplător faptul că tocmai în această perioadă presa occidentală își înmulțește atacurile împotriva politicii de neutralitate a țărilor din Orient. Repetînd afirmațiile că neutralitatea ar fi „o noțiune învechită" ziarul „Daily Telegraph" recunoaște fățiș că „o țară care devine neutră nu mai pune la dispoziția occidentului nici bazele și nici spațiul său aerian".

Selwin Lloyd și Dulles vor vizita la scurt interval unul după altul multe țări din Asia. Aceasta însă nu poate crea impresia că politica occidentală acționează de comun acord. Puternice divergențe între cele două puteri se manifestă cu tot mai multă vigoare. Turneele oamenilor de stat occidentali urmăresc cu bunăștiință să întărească pozițiile diplomatice ale unei țări în dauna celeilalte.

Acesta este cadrul general în care se desfășoară numeroasele călătorii proiectate. In locul unor solii de primăvară ele prevestesc intensificarea uneltirilor războinice îndreptate împotriva intereselor celor mai vitale ale popoarelor din aceste regiuni.

DAN LAZARESCU
S. VERONA

Vincent Auriol vizitează Moscova

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: Dl. Vincent Auriol, fost președinte al Republicii Franceze, fruntaș de seamă al vieții publice din Franța, continuă să viziteze Moscova. In dimineața zilei de 1 martie Vincent Auriol împreună cu soția au vizitat metroul din Moscova.

Apoi oaspeții francezi au vizitat uzina de automobile „Stalin" din Moscova.

In a doua jumătate a zilei, dl. Vincent Auriol cu soția au vizitat Universitatea de stat „M. V. Lomonosov" din Moscova. Oaspeții au fost salutați cu căldură de academicianul I. G. Petrovski, rectorul universității.

Răspunzînd la salut, dl. Vincent Auriol a spus că este fericit să viziteze universitatea și foarte bucuros că s-au restabilit legăturile de prietenie între oamenii de știință sovietici și francezi.

Dl. Vincent Auriol s-a întîlnit cu studenții francezi care învață la universitate.

La 1 martie, M. P. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., și Ș. R. Rașidov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece, au oferit o recepție în cinstea d-lui Vincent Auriol.

Din partea Uniunii Sovietice la recepție au luat parte V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și alte personalități sovietice.

Au participat de asemenea M. Dejean, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S. și colaboratorii ambasadei precum și șefii mai multor reprezentanțe diplomatice acreditați în U.R.S.S.

In timpul recepției s-au rostit cuvîntări.

Ajutor sovietic populației sinistrate din Turcia

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 februarie, T. Kornev, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. la Ankara, a vizitat pe ministrul Afacerilor Externe al Turciei, Köprülü și a exprimat guvernului și poporului Turciei, în numele guvernului sovietic și al opiniei publice sovietice compasiune și condoleanțe în legătură cu calamitățile naturale de pe urma cărora a suferit populația Turciei. El a comunicat ministrului Afacerilor Externe că Comitetul Executiv al Uniunii Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a repartizat 100.000 de ruble pentru ajutorarea populației turcești care a suferit de pe urma calamităților naturale.

In numele guvernului turc, ministrul Afacerilor Externe al Turciei, Köprülü, l-a rugat pe T. Kornev să transmită guvernului sovietic și poporului sovietic sincere mulțumiri pentru sentimentele prietenești și umanitare și pentru ajutor.

Un bilanț plin de succese

MOSCOVA — 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 martie se împlinesc doi ani de cînd a fost adoptată hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. „Cu privire la valorificarea continuă a pămînturilor virgine și înțelenite în vederea sporirii producției de cereale".

In primăvara anului 1954, sute de mii de tineri și tinere au răspuns apelului lansat de partid și guvern, plecînd în întinderile de stepă din regiunile situate în estul și sud-estul Țării Sovietice.

Pe teritoriul a 425 de noi sovhozuri cerealiere, create în Kazahstan, Ural, Siberia și în regiunea Volgăi, au crescut una după alta așezări bine amenajate. Aici s-au construit case de locuit, cantine, magazine, școli, spălătorii, băi.

Numai sovhozurile au pus în valoare 13,6 milioane ha. de pămînturi înțelenite. Anul trecut sovhozurile au predat statului cu 71 milioane de puduri de cereale mai mult decît în 1954.

Și de aici înainte sovhozurile vor pune în valoare pămînturi noi. Numai pe teritoriul R.S.F.S.R., unde anul acesta au fost pregătite pentru însămînțare peste 4,5 milioane de ha. de terenuri desțelenite, se prevede ca pînă la sfîrșitul celui de al șaselea plan cincinal să fie puse în cultură terenuri în suprafață de 6 milioane de ha.

Austria a intrat în Consiliul european

VIENA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, în ședința din 1 martie a Parlamentului austriac a fost ascultată comunicarea Comitetului parlamentar permanent pentru discutarea problemelor europene cu privire la intrarea Austriei în Consiliul european. Deputatul Czernetz (partidul socialist din Austria), care a prezentat raportul în această chestiune, a amintit că Austria este membră a Organizației colaborării economice europene și a Uniunii europene de plăți. Pe această bază, el a încercat să demonstreze că intrarea Austriei în Consiliul european „nu este în contradicție cu statutul de neutralitate al Austriei".

In cadrul discuțiilor a luat apoi cuvîntul E. Fischer („opoziția populară austriacă"). El a subliniat că intrarea Austriei în Consiliul european ar însemna includerea ei în politica blocurilor militare. Acest pas demonstrativ — a declarat Fischer — înseamnă renunțarea la politica bunelor relații cu toate țările și revenirea la o politică unilaterală.

Un asemenea pas — a spus în încheiere Fischer — ar fi o încercare de subminare a neutralității Austriei.

Prin voturile partidelor guvernamentale și ale „Uniunii independenților" parlamentul a aprobat hotărîrea adoptată de guvernul federal cu privire la intrarea Austriei în Consiliul european. Impotriva acestei hotărîri au votat deputații „Opoziției populare austriace".

Conferința de presă de la Bonn

BONN 2 (Agerpres).. — In centrul atenției conferinței de presă ordinare care a avut loc la 2 martie la Bonn, la care au participat ziariști germani și străini, s-a aflat declarația TASS cu privire la poziția guvernului sovietic în problema germană.

Răspunzînd la numeroase întrebări, purtătorul de cuvînt al guvernului a declarat că Bonn-ul nu este de acord cu părerea expusă în declarația TASS asupra necesității tratativelor directe între R. F. Germană și R. D. Germană, în scopul unificării Germaniei. Apoi, el a încercat să se eschiveze de a mai răspunde corespondenților și a propus să se pună întrebări purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe care se afla de asemenea la conferința de presă.

Acesta a spus că declarația TASS dovedește că divergențele persistă în ce privește aprecierea realității politice din Republica Federală. In legătură cu aceasta, el a declarat că ambasadorul sovietic la Bonn și ambasadorul Republicii Federale la Moscova trebuie, de aceea, să contribuie la elucidarea situației reale din Republica Federală Germană.

Sosirea la Moscova a lui H. C. Hansen, primul ministru și ministrul afacerilor externe al Danemarcei

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația guvernului sovietic la 2 martie a sosit la Moscova primul ministru și ministru al afacerilor externe al Danemarcei, H. C. Hansen împreună cu soția, precum și un grup de ziariști danezi.

H. C. Hansen este de asemenea însoțit de N. V. Slavin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Danemarca.

Pe aerodromul împodobit cu drapelele de stat ale Danemarcei și U.R.S.S. H. C. Hansen a fost întîmpinat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și alte persoane oficiale precum și de ziariști sovietici și străini.

H. C. Hansen a fost întîmpinat de asemenea de A. Moerch, ambasadorul Danemarcei și de membri ai ambasadei, precum și de șefi ai reprezentanțelor diplomatice acreditați în U.R.S.S.

Pe aerodrom a fost aliniată o gardă de onoare și au fost intonate imnurile de stat ale Danemarcei și U.R.S.S.

H. C. Hansen a rostit o cuvîntare în fața microfonului.

Cuvîntarea lui H. C. Hansen

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri!

Mă bucur mult că am venit în Uniunea Sovietică și mulțumesc din toată inima guvernului sovietic pentru amabila lui invitație.

Ne bucură că în zilele ce urmează vom putea culege impresii personale despre întinsa dumneavoastră țară și vom cunoaște viața poporului sovietic.

Vizitez pentru prima oară Uniunea Sovietică și vreau, în primul rînd, să exprim recunoștința guvernului danez și a poporului danez față de poporul sovietic pentru eroismul de care a dat dovadă în timpul războiului împotriva nazismului. Poporul danez nu va uita faptele eroice, jertfele aduse și lipsurile prin care a trecut poporul sovietic — contribuția lui la asigurarea victoriei finale în război și prin aceasta la eliberarea Danemarcei.

Țările noastre nu sînt vecine, dar apele Mării Baltice scaldă atît coastele Danemarcei cît și coastele Uniunii Sovietice. Și în secolul nostru — secolul tehnicii — distanța dintre țări devine tot mai scurtă. De-a lungul întregii sale istorii Danemarca a întreținut relații pașnice și active cu alte state. Situația noastră geografică, condițiile naturale și comunitatea de vederi — toate acestea, firește, ne-au apropiat de alte popoare. In această direcție a jucat un rol important și navigația noastră.

In ultimul timp, relațiile dintre Danemarca și Uniunea Sovietică s-au dezvoltat. Sînt sigur că aceasta va folosi ambelor țări, iar sinceritatea reciprocă va duce la o mai bună înțelegere reciprocă. Tocmai în această lumină privesc vizita mea în Uniunea Sovietică care începe astăzi.

Cred că vizita noastră în Uniunea Sovietică va contribui la întărirea bunelor relații create în istoria țărilor noastre.

Toată lumea știe — și nu trebuie să se ascundă acest fapt — că guvernele sovietic și danez au concepții diferite asupra multor probleme internaționale și mondiale importante. Dar atît U.R.S.S. cît și Danemarca fac parte din Organizația Națiunilor Unite și și-au luat angajamentul să atingă țelurile nobile pe care această organizație și le propune: pace, securitate și libertate. Atît guvernul sovietic cît și guvernul danez doresc ca între țările noastre să existe cele mai bune relații prietenești.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, vă mulțumesc încă odată pentru invitația pe care mi-a făcut-o guvernul sovietic de a vizita Uniunea Sovietică. Exprim cele mai sincere urări de pace și progres celor două popoare ale noastre.

N. A. Bulganin și V. M. Molotov au primit pe H. C. Hansen

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 martie 1956, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe dl. H. C. Hansen, prim ministru și ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei.

La convorbire a participat V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La primire a asistat pe lîngă persoanele care-l însoțesc pe primul ministru al Danemarcei N. V. Slavin, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Danemarca.

*

MOSCOVA. La 2 martie, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de miniștri și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe dl. H. C. Hansen, prim ministru și ministrul Afacerilor Externe al Danemarcei.

La primire au asistat pe lîngă persoanele care-l însoțesc pe primul ministru al Danemarcei, V. S. Semionov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și N. V. Slavin, ambasadorul U.R.S.S. în Danemarca.

Demiterea generalului englez John Baggot Glubb din funcția de comandant șef al Legiunii arabe din Iordania

AMMAN 2 (Agerpres). — Postul de radio Amman a anunțat în dimineața zilei de 2 martie o știre care a avut efectul unei bombe, atît în lumea arabă, cît și în Anglia: în baza unui decret al regelui Hussein al Iordaniei, generalul englez John Baggot Glubb (Glubb-Pașa) — a fost demis din funcția de comandant șef al Legiunii arabe din Iordania. Decretul regal prevede totodată demiterea altor ofițeri englezi care au servit în Legiunea arabă, ca: colonelul Sir Parrick Coghill, colonelul Cook etc. Generalul Glubb a părăsit în cursul aceleiași dimineți capitala Iordaniei cu avionul, plecînd spre Londra.

Discursul lui C. Pineau

PARIS 2 (Agerpres). — La 2 martie Christian Pineau ministrul Afacerilor Externe al Franței a rostit la dejunul de la Asociația Presei anglo-americane din Paris un amplu discurs în care s-a referit la cele mai importante probleme ale situației internaționale actuale. După cum anunță agenția France Presse, el a declarat că nu este de loc de acord cu „orientarea generală a politicii occidentale în problemele războiului și păcii". Opinia publică, a spus Pineau, va fi de partea acelora care propun soluții pașnice și nu de partea acelora care vorbesc întotdeauna despre soluții militare.

Față de țările Orientului, a continuat Pineau sînt posibile numai două poziții: „fie să se ducă împotriva lor un război total — la această politică s-a renunțat și sînt bucuros de acest lucru, fie să se tindă spre aceea ce trebuie să fie coexistența... Aș dori să conving pe prietenii noștri englezi și americani să-și revizuiască politica externă.

Pineau s-a ocupat de situația din Orientul Apropiat exprimîndu-și regretul pentru faptul că Franța nu a fost consultată asupra anumitor probleme, mai ales asupra pactului de la Bagdad.

Trecînd la situația din Indochina care se caracterizează prin dificultățile în relațiile dintre Franța și Vietnamul de sud și prin intensificarea penetrației S.U.A. în această țară. Pineau a spus că nu ar vrea să facă reproșuri americanilor deoarece „ei fac rău fără să vrea".

In încheiere, Pineau s-a ocupat de problemele Africii de nord.

Răspunzînd la întrebarea despre rezultatele practice pe care le poate avea călătoria pe care o va face împreună cu șeful guvernului, Guy Mollet, la Moscova, Pineau a spus că este vorba de stabilirea unui contact. „Vom examina printre altele, a spus el, probleme economice și culturale și în măsura în care vom reuși să împrăștiem unele neînțelegeri care au existat în ultimii ani între țările noastre, o vom face bucuros".

In 24 de ore

PARIS. — La invitația guvernului sovietic, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, Guy Mollet, și ministrul Afacerilor Externe Christian Pineau, vor vizita U.R.S.S. Această vizită va avea loc la 14 mai 1956.

CARACI. — Potrivit unui comunicat al departamentului informațiilor de pe lîngă guvernul pakistanez, la 23 martie Pakistanul va fi proclamat republică. La 5 martie Adunarea Constituantă va alege pe noul președinte al Republicii. După proclamarea Republicii, „Pakistanul va continua să fie membru al Commonwealthului britanic".

PARIS. — Agenția France Presse anunță că la 2 martie a fost semnată la Paris o declarație comună franco-marocană prin care se proclamă independența Marocului.

HELSINKI. — După cum anunță Biroul telegrafic finlandez, în seara zilei de 1 martie, președintele Seimului, Fagerholm, l-a vizitat pe președintele Republicii, Kekkonen, și i-a comunicat că își asumă sarcina de a forma noul guvern.

PARIS. — La 1 martie, guvernul francez a depus pe Biroul Adunării Naționale un proiect de lege prin care cere Adunării Naționale să-i acorde „împuterniciri speciale" în Algeria.

WASHINGTON. — Președintele Italiei, Gronchi, care se află în vizită în S.U.A., continuă tratativele cu reprezentanții oficiali americani. La 1 martie el a avut o a doua întrevedere cu președintele Eisenhower, după care Casa Albă a dat publicității un comunicat

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Infrățirea între popoare, Elena Pavel, Gh. Doja, Arta, 1 Mai: Vagabondul (seria II-a), La noi, la Todirești; **Magheru, Unirea, T. Vladimirescu, Miorița, Moșilor, Olga Bancic, Aurel Vlaicu**: Vagabondul (seria I-a); **Republica, Lumina, Libertății**: O noapte pe Mont Blanc; **Filimon Sîrbu, V. Alecsandri, Alex. Popov**: Furtuna echinocțiului; **I. C. Frimu, Volga**: Tata, mama, bona și eu, Complectare: Vulpoiul campion; **Central, Popular**: Ei au coborît din munți; **Victoria**: La revedere domnule Grock; **Maxim Gorki, Timpuri Noi**: O călătorie în epoca preistorică; **Grivița, M. Eminescu**: Alarmă în munți și Șurubul lui Marinică; **Vasile Roaită**: Ali Baba și cei 40 de hoți. Complectare, **N. Grigorescu; Cultural, Carpați**: Stele pe aripi, Pagini din lupta partidului; **Constantin David, Alex. Sahia**: Jan Huss; **Flacăra**: Festivalul tineretului de la Varșovia și Concursul internațional de motocros; **Munca**: S-au cunoscut într-o trăsură; **23 August**: Domnișoara de Scuderi; **Donca Simo**: Spectacol de varietăți; **Ilie Pintilie**: Liliacul; **8 Mai**: Anna Zaccheo; **N. Bălcescu**: Boris Godunov;

SPORT

Coboară săniile la Doftana

Comuna Doftana a cunoscut în ultimul timp freamătul caracteristic activității sportive.

Tinerii din comună s-au întrecut la schi, săniuș, patinaj, tenis de masă, șah, gimnastică și trîntă în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului.

Un sprijin însemnat au primit tinerii țărani muncitori de la căminul cultural care a asigurat desfășurarea întrecerilor de șah, tenis de masă și trîntă. Din inițiativa căminului și cu sprijinul său s-au confecționat 30 de săniuțe și 10 perechi de schiuri.

La întreceri au participat în comuna Doftana peste 150 de tineri. S-au remarcat V. Popa la schi, Olimpia Zisu, Gheorghe Balaban la șah, Ion Zugravu la trîntă și Mihai Ferencz la patinaj.

Corespondent
M. ZISU

IN HIBERNARE

Faima șahiștilor, a jucătorilor de tenis de masă și a celorlalți sportivi din comuna Ștefănești, a depășit de mult timp granițele raionului Trușești, răspîndindu-se în întreaga regiune Suceava. Din păcate însă, odată cu sosirea anotimpului friguros sportivii, oblojiți de cercul sportiv „Recolta" și de organizația de bază U.T.M. au intrat în hibernare.

Materialele sportive au fost lăsate vraiște, iar echipamentul împrumutat.

Cercul sportiv „Recolta" din comună nu cunoaște nimic despre Spartachiada de iarnă a tineretului, iar comitetul U.T.M. deși știe că sarcina mobilizării tineretului la această competiție îi aparține, nu a procedat în consecință. Lipsa de colaborare dintre comitetul U.T.M. și cercul sportiv a dus după cum era și firesc la stagnarea activității sportive.

Comitetul raional U.T.M. Trușești trebuie să ia neîntîrziat măsuri ca împreună cu organizația de bază U.T.M. din comună și cu cercul sportiv „Recolta" să reînvie în comuna Ștefănești, tradițiile sportive ale tinerilor.

A. CACINA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Suceava

Spartachiada de iarnă a tineretului

Campionii colectivelor

Activitate multilaterală

Spartachiada de iarnă a tineretului a prilejuit în raionul Caransebeș din regiunea Timișoara o manifestare sportivă la care au fost atrași numeroși participanți.

Timpul a permis desfășurarea probelor de schi în comunele Buchin, Caransebeș, Brebu Nou, Zăvoi și altele.

La Caransebeș, Spartachiada de iarnă a tineretului s-a desfășurat în bune condițiuni. In cadrul Asociației Progresul s-au înregistrat la schi următoarele rezultate: Gh. Harambasa s-a clasat pe locul I cu timpul de 10' urmat de A. Cremer cu 10'1", iar pe locul III Mihai Ciorbă cu timpul de 12'30".

In comuna Brebu Nou au pornit spre pîrtia de schi 34 de țărani muncitori. Pe primele locuri s-au clasat Victor Nemach și Anton Seubaer care s-au dovedit mai bine pregătiți.

La Valea Bistrei s-a desfășurat proba pe comună la șah care a fost cîștigată de Mihai Daia urmat de Mihai Moica și Alexandru Roi.

La IFIL Zăvoi au participat peste 23 de jucători la șah, cîștigători fiind Tiberiu Blagoescu urmat de Ilarion Brebenariu iar pe locul III Alexandru Corton. La schi, tot în cadrul acestui colectiv, clasamentul a fost următorul Reitmeier Anton, Munteanu Simion și Ciobanu Ioan. S-a mai desfășurat și întrecerea la tenis de masă. Aceasta a fost cîștigată de Dănuț Sîrbu care nu a pierdut nici un joc.

In comuna Buchin datorită preocupării avute de organizația de bază U.T.M., la șah au luat parte peste 70 de țărani muncitori iar la tenis de masă 29. Concursul la tenis de masă a fost cîștigat de Simion Busu, pe locul II clasîndu-se Filaret Olaru.

Pentru obținerea acestor rezultate, aportul cel mai însemnat l-a adus comitetul raional U.T.M. Caransebeș și comitetul raional C.F.S.

Colaborarea dintre aceste două organe a asigurat succesul Spartachiadei de iarnă a tineretului în raionul Caransebeș.

Corespondent
VICHENTIE HAMAT

Exemplul directorului școlii

La Școala profesională din Bușteni prima etapă a Spartachiadei s-a bucurat de un frumos succes. Evidența întrecerilor a fost ținută cu grijă în graficul special întocmit.

Cei 143 de concurenți au participat la întrecerile de șah, schi, săniuțe, trîntă și gimnastică. S-au evidențiat Margareta Bavu Sanda Silvia la gimnastică, Gheorghe Burtet la schi și Ioan Aparaschivei la șah, toți fruntași la învățătură.

Elevii au avut un exemplu frumos în faptul că la întreceri au participat și cadrele didactice în frunte cu P. Zangropol directorul școlii.

Corespondent
BEJAN MIRCEA

De ce lipsește sportul din activitatea extrașcolară

La Școala medie de băieți din Deva, regiunea Hunedoara activitatea extrașcolară a elevilor este slab organizată.

Comitetul U.T.M. și colectivul sportiv nu au organizat nici pînă acum întrecerile elevilor în cadrul Spartachiadei de iarnă a tineretului. De asemenea nici un elev al școlii nu este purtător al insignei G.M.A.

Vinovat de aceste lipsuri se face și profesorul de educație fizică Cornel Barbu precum și elevul Dunea Caius responsabilul sportiv din comitetul U.T.M. al școlii.

Corespondent
COPOȘESCU VICTOR

Mica „Olimpiadă-albă"

A XI-a ediție a J. M. U.

Jocurile universitare au o veche și bogată tradiție. Inițiatoarea organizării primelor jocuri studențești a fost Franța. Primele jocuri studențești de vară s-au desfășurat în 1924, la Varșovia.

Prima ediție a jocurilor universitare de iarnă s-a deschis în 1928 în Italia în orașul Cortina d'Ampezzo, care anul acesta a găzduit participanții Jocurilor olimpice de iarnă, ediția a VII-a.

De atunci studenții sportivi s-au întîlnit de 9 ori la jocurile studențești de iarnă, folosind ospitalitatea Elveției (de trei ori), Austriei (de două ori) Italiei, Suediei, R. Cehoslovace, R. P. Romîne. A X-a ediție a jocurilor mondiale studențești de iarnă a avut loc în orașul Semmering (Austria) în 1953.

Jocurile studențești de iarnă sînt cunoscute nu numai prin rezultatele sportive bune. Ele au fost întotdeauna o bună ocazie pentru schimbul de experiență între studenții sportivi ai lumii, pentru întărirea colaborării și stabilirea de noi relații prietenești.

In același spirit se va desfășura și a XI-a ediție a Jocurilor mondiale studențești de iarnă de la Varșovia și Zakopane.

Programul celei de a XI-a ediții a Jocurilor mondiale studențești de iarnă constă în următoarele discipline sportive: *concursuri de schi, hochei, patinaj artistic.*

Concursurile de schi, care se vor desfășura la Zakopane, cuprind următoarele probe:

BARBAȚI:

Fond 15 km. (deschis și combinată norvegiană), fond 30 km., ștafeta 4x10 km., concurs deschis de sărituri și concurs de sărituri pentru combinata norvegiană, slalom și slalom uriaș (deschis și combinată alpină).

FEMEI:

Fond 10 km., ștafeta 3x5, slalom și slalom uriaș (deschis și combinată alpină).

Intrecerile la hochei și patinaj artistic se vor desfășura la Varșovia pe patinoarul artificial deschis — stadion.

Patinajul artistic va cuprinde: individual bărbați și femei (exercițiul impus și liber) și perechi.

Al șaselea campionat mondial de fotbal

La 1 martie s-au încheiat înscrierile pentru cel de-al 6-lea campionat mondial de fotbal al cărui turneu final se va desfășura în iunie 1958 în Suedia.

Comisia de organizare de pe lîngă Federația internațională de fotbal (F.I.F.A.) a primit adeziunile de participare din partea a 44 de țări, cu 6 mai mult ca la ultima ediție. Conform regulamentului, între 1 ianuarie 1957 și 31 decembrie 1957 vor avea loc jocurile preliminare. La turneul final al campionatului vor participa 16 echipe împărțite în patru grupe.

Echipele R.F. Germane (deținătoarea titlului mondial) și Suediei (țară organizatoare) se califică direct în turneul final.

La campionatul mondial de fotbal va participa și echipa selecționată a R.P.R.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52